

Barcelona (Edició vespre)	2 ptes. mes
Barcelona (Edició matí)	2 ptes. mes
Península	3 ptes. mes
Amèrica	5 ptes. mes
Unió postal	25 ptes. mes

La Veü de Catalunya

Any XXXII- N.º 8.544

Barcelona: Dimecres, 17 d'octubre de 1923

10 cèntims

REDACCIÓ I IMPREMTA
Carrer de Ferlandina, 7, 9 i 11
(Prop de la Plaça dels Àngels)
Telèfon núm. 5329 A

ADMINISTRACIÓ
Escoladors, 10 bis, entresol
Telèfon 184 A

Anuncis, escoles, comunicacions i reclams a
preu de tarifa. Per col·locació del material
mostrat en qualsevol moment fins a les 12 hores
de la tarda. Per col·locació del material fins a les 12 hores
de la tarda a l'impremta.

Edició del vespre

El president Masaryk a París

EL QUE DIU «LE TEMPS»
«Diu «Le Temps» arribat ahir a Barcelona: «El president Masaryk ha tingut poques vegades l'ocasió d'aplaudir a un Cap d'Estat simbolitzant tan perfectament com el president Masaryk, que demà estarà entre nosaltres, les tradicions, les lluites i les tendències de son poble».

Nascut a Moravia de pares eslovacs, 30 anys professors a la universitat de Praga, és la més pura encarnació de la unitat txecoslovaca. El destí admirable d'aquest fill d'un pobre guarda del patrimoni imperial, cridat per la sola força del seu talent i de la seva energia obstinada a donar el seu nom a la República de la dinastia dels Habsburgs, és en una síntesi impressionant, tot el miracle de la resurrecció de la nació txeca al principi del segle XIX i la lluita victoriosa de vuit milions d'obres i pagesos eslaus contra totes les forces polítiques, econòmiques i militars del germanisme.

Es el record del gloriós segle hista que es va sostenir tota la nació en la lluita per a la seva independència. Amb Haidukich i Palatysky, no hi ha cap txec que representi millor que Masaryk la tradició husita en què té de més gran. «Estima la veritat, cerca la veritat, defensa la veritat», havia dit Huss. En Masaryk no ha vacil·lat mai a sacrificar-ho tot al culte i a la defensa de la veritat. Denunciant tots els enganys d'un nacionalisme rus i ocracenc, combatent tots els prejudicis del seu poble, Masaryk fou durant algun temps l'home més impopular del seu país. Sa obstinació havia de triomfar de tots els odis i els seus compatriotes acabaren per comprendre que la veritat era la més segura de les armes.

Ahans de la guerra havia produït més d'una ferida a la doble monarquia mostrant al no tot les seves hipocresies i les seves tantes, i descoment, en l'inter Friedjung, tota la seva política de provocació contra els iugoslaus.

Des de l'agost de 1914 Masaryk no vacillà ni un instant. Masaryk cap al front, escrit en les seves memòries, nostres soldats clamaven llur odi contra l'Austria. Remor de sedicions, de repressió, de violència i d'execucions capitals, arribant a arribar del front de Galícia. Els eren castigats pel que jo havia proclamat com a diputat al Reichsrat. Podia fer, devia fer menys que aquest senyals soldats jo que havia afeït les llurs conviccions esclaves i anti-austriacques.

Aquest vell de 65 anys vacillà en deixar el seu país i pendre la direcció del moviment txecoslovac revolucionari a l'estranger. Les odies persecucions de que foren víctimes la seva família i els seus amics més estimats no el descorralaren i, després de quatre anys de lluita durant els quals se'l veia a Suïssa, França, Anglaterra, Rússia, Sibèria i Amèrica, tornà a Praga, idol de la nació que veia en ell el millor artesà de la seva llibertat.

President vitalici de la República, Masaryk unia els poders que li dona la constitució, molt semblant, en aquest particular, a l'americana, tota l'autoritat moral de que l'ha investit la confiança absoluta dels seus compatriotes. Tenint en el seu senyor Benes el més fidel dels col·laboradors, orientant definitivament la jove República txecoslovaca cap a l'occident.

Tots els txecosloacs que han tingut la sort de tractar al senyor Masaryk, saben que les seves millors simpaties són per a França, especialment després de la guerra. En aquesta Txecoslovàquia, on l'amor tradicional per la França ha estat reforçat per l'obra de dos francesos Ernest Denis i el general Pellé, el primer ciutadà de l'estat és, més que cap altre, el convençut de que l'amistat estreta amb França és per a son país el més gran benefici. — F. Dominois.

L'ARRIBADA
El president Masaryk és des d'ahir, l'hoste oficial de França. Arribà a les onze a París per l'estació de Bercy de Boulogne, la qual no fou oberta al servei públic fins a mitja dia. Fou rebut pel president de la República, el president del Consell, els ministres i els presidents de les Cambres.

Després de la recepció, el president de la República l'acompanyà al ministeri d'Estat, on s'estajà i on esmorzà.

A dos quarts de tres anà l'Arc del Triomf, a disposar una pal·lassa damunt la tomba del soldat desconegut i féu una visita a Mr. Millerand, el qual l'acompanyà a l'Ajuntament on li fou dedicada una recepció a les quatre.

Al vespre fou l'hoste de Mr. i Madame Millerand, els quals oferiren un banquet en honor seu.

LA PREMSA DE PRAGA
Els diaris de Praga comenten aquest viatge amb articles entusiastes.

La «Ceskoslovenska Republika» fa constar que és lògic que la primera visita oficial del president sigui per a França, la qual els txecosloacs estan units per la comunitat de perill i aspiracions.

La «Venkov» declara que la política txecoslovaca no den la seva orientació a les simpaties tradicionals per a França, sinó també a l'existència d'interessos reals.

Aquesta situació és imposada també per la situació geogràfica de l'estat.

Aquestes realitats fan que l'aliança amb França no sols és comforme als sentiments del poble txecoslovac, sinó manada per la raó. Això

és la garantia de que és inalterable. La «Tribuna» arreu que Masaryk podrà tenir la satisfacció de posar de relleu, davant de sos hostatjants de París, Londres i Brussel·les, el treball pacífic fet per la Txecoslovàquia durant els cinc anys de la seva existència, treball que n'ha fet un dels estats més consolidats.

DETALLS DE LA DIADA

París, 16. — Demà, dimecres, dia 17 d'octubre, a dos quarts de tres de la matutina (meridiana de Greenwich) el president de la República francesa, senyor Millerand i el president de la República Txecoslovaca, senyor Masaryk, emetràn un missatge radio-telefònic, des de la gran estació de telefonia sense fils de Saint Assis.

El dit missatge serà llançat a aquesta hora per l'estació U. F. T. amb ones de 14.300 metres de longitud i serà repetit a les dues de la tarda i a les nou i quart de la nit, del mateix dimecres, per l'estació U. F. N. amb ones de 20.000 metres de longitud. — Havas.

París, 16. — El president de la República txecoslovaca senyor Masaryk, ha estat rebut aquesta tarda a l'Ajuntament per la Corporació municipal. El senyor Masaryk, president del Consell municipal i el Prefecte del Departament del Sena senyor Juillard pronunciaren discursos.

El senyor Masaryk donà les gràcies per la rebuda que se li havia dispensat.

Després el senyor Lalou remeté al senyor Masaryk la Gran Medalla d'Or de la ciutat de París presentant-li que estampà la seva signatura en el llibre d'or de la Casa de la vila. — Havas.

París, 16. — Al migdia, el president de la República, senyor Millerand, va rebre al president de la República txecoslovaca senyor Masaryk. Després de la presentació dels respectius segells civils i militars, els dos presidents passaren al Gran Saló d'aurat, on romangueren conversant per espai d'un quart d'hora. — Havas.

París, 16. — Aquesta tarda a dos quarts d'una el president de la República txecoslovaca, senyor Masaryk, acompanyat del senyor Benes, ministre de Negocis estrangers d'aquell país, i del general Hergout, es dirigí a l'Arc de Triomf de l'Estat, amb l'objecte de depositar una pal·lassa sobre la tomba del soldat desconegut. — Havas.

DISCURSOS DE MILLERAND I MASARYK
París, 17. — El president senyor Millerand ha obsequiat amb un banquet el president de la República Txecoslovaca, senyor Masaryk, amb assistència del ministre de Negocis Estrangers, senyor Benes, i el Cos diplomàtic estranger.

Al final del banquet, el senyor Millerand pronuncià un discurs, en el qual digué que la presència a París del president Masaryk és una prova que entre totes dues nacions continua existint i mantenint-se una estreta i forta col·laboració. «Esperem que aquesta col·laboració — continuà dient el senyor Millerand — produirà els resultats més satisfactoris en què es refereix al manteniment del respecte als tractats, assegurant l'execució dels compromisos existents i aconseguint, d'aquesta forma, al restabliment de l'estabilitat europea».

Els Estats de l'Europa occidental i oriental no tenen altre defensor més sincer que França, la qual desitja que els països de les regions danubianes entrin en una pròspera i floridíssima situació, per la seva part, no desitja altra cosa que observar els tractats, complir les seves obligacions, i obtenir el pagament de les reparacions, sense sentir la més petita idea d'establir els règims d'opressió, els quals han quedat definitivament abolits».

El president Masaryk contestà recordant l'«excepcional importància que assolí la intervenció de França en el moviment alliberador de Txecoslovàquia, «Treballant lleialment i infatigablement — afegí — per a consolidar la nostra situació dins l'Europa central. I com que ens donem perfecte compte de la importància d'aquesta tasca, coneguem tots els nostres esforços per a portar-la a cap. Responem i respectem els tractats de pau — acabà dient — per considerar-los justos en llur totalitat, i compremem perfectament que totes les obligacions que consten en els dits tractats, especialment, i davant de tot, les reparacions, han d'ésser honradament complertes». — Havas.

El Tribunal de Justícia Internacional
La Haya. — El Tribunal permanent de Justícia Internacional és reunit el dia 12 de novembre propiament en sessió extraordinària, amb l'objecte de donar el seu parer a títol consultiu sobre la qüestió concernent a la delimitació de les fronteres entre Polònia i Txecoslovàquia en el territori de Spisz.

En Consell de la Societat de Nacions ha consultat al Tribunal permanent de Justícia Internacional amb el fi de poder donar solució satisfactoria i definitiva a l'esmentat assumpte conegut comunament amb el nom d'«Affaire de Jorjina», en la seva propera reunió, que s'efectuarà el dia 10 del propi mes de desembre. — Havas.

La crisi alemanya

Els treballadors sense feina intenten assaltar l'Ajuntament de Berlín

Aldarulls sagnants a Mannheim

MANIFESTACIONS TUMULTUOSES A BERLÍN. — NOMBROSOS MORTS I FERITS. — BOTIGUES SAQUEJADES

Berlín, 17. — Nombrosos grups d'obres sense treball tractaren d'assaltar ahir l'edifici de l'Ajuntament, impedit-ho la policia, la qual hagué de donar alguns càrregues.

En altres barris també es promogueren manifestacions tumultuoses, havent la policia de fer ús de les armes. S'han registrat nombrosos morts i ferits.

Durant aquests aldarulls foren saquejats diversos magatzems i botigues. — Havas.

COL·LISIO SAGNANT A MANNHEIM

Mannheim, 17. — Entre la policia i un grup d'obres sense treball que intentava saquejar una botiga es produí una col·lisió.

La policia es va veure obligada a disparar contra els manifestants, resultant un mort i diversos ferits. — Havas.

STRESEMANN FORMA UN GABINET D'ACCIO

Londres, 17. — El corresponent del «Daily Chronicle» a Berlín, diu que per a facilitar la tasca del Govern, el

canceller Stresemann es proposa crear dintre el Gabinet actual un petit gabinet d'acció, del qual formaran part el canceller i els ministres de la Defensa Econòmica, Treball i Interior. — Havas.

NOUS DESORDRES A RENANIA

Dusseldorf, 17. — Ahir s'esdevingueren nombrosos desordres a diverses poblacions de Renania. — Havas.

MAX PFEIFFER ES CRIDAT A BERLÍN PER A OCUPAR LA CARTERA D'ESTAT

Viena, 17. — El ministre plenipotenciari d'Alemanya en aquesta capital, senyor Max Pfeiffer, ha marxat cap a Berlín, encarregat d'una missió especial.

Es diu que el canceller Stresemann té el projecte de confiar-li la cartera de Negocis Estrangers. — Havas.

HUG STINNES TORNA A CONFERENCIAR AMB EL GENERAL DE GOUTTE

París, 17. — Al «Petit Parisien» li comunicava de Dusseldorf que havent conegut el canceller Stresemann al gran industrial Hug Stinnes que realitzà una gestió oficiosa prop les autoritats d'ocupació, aquest darrer celebrà avui una nova conferència amb el general Goutte. — Havas.

Informacions de París

La reconstrucció de la zona saquejada

En el passat article hem estudiat, amb més o menys traga, la tasca de l'Estat en la reconstrucció de la zona que va ésser teatre de la guerra. En l'article d'avui parlarem de l'obra que va fer el mateix Estat.

Quan la terra ha de ésser donada, el poble sinistrat, malgrat tots els treballs de l'Estat, es veu en condicions difícilíssimes per a reemprar la tasca. La casa la tenia enrunada, i no sabia com faria la col·lita ni com sembraria. No obstant, més aviat del que la gent podia pensar-se es veieren col·lites en terres que semblaven que haurien de patir durant molt de temps, una terrible escassetat.

Encara ara els resultats d'aquesta treball no són amb relació amb els esforços fets, però permeten d'ésser optimista molt aviat.

Alemanya va expedir, a títol de restitució, animals de companyia: cavalls de rassa ardenesa-belga; bovins d'Alemanya del Nord; de la Prússia renana i de Westfàlia, bovins de rassa anglesa o de la Baviera baixa, etc.

L'atribució i recepció a l'arribada era feta per comissions especials. El preu de la ramaderia atribuïda al sinistrat es deduïa del compte dels danys de guerra.

La penúria de la mà d'obra es feia sentir per tot arreu, però més per les regions que foren teatre de guerra. Les empreses de reconstrucció, que tenien, naturalment, necessitat de personal considerable, exercien una veritable competència, a la qual no podien concórrer els pobres sinistrats. Es va fer una crida, amb cert èxit, a la mà d'obra de Polònia.

L'obra més difícil d'acomplir i la més llarga era la reconstrucció de les cases enrunades. Una obra d'urgència va ésser donada, davant la impossibilitat evident de reconstruir de cop i volta tot el que era enderrocat. Als pobles de ruïna es va concedir una superforat als edificis d'«exploitació» (estables i hangars), després a les cases dels artesans de la vida local (fornes i menescales, per exemple). A les vil·les, l'ordre va ésser més dispers, però en realitat la prioritat va ésser per als locals amb ús industrial i comercial.

Les cooperatives de reconstrucció (*) donaven bon resultat.

La cooperativa es compon, almenys, de set sinistrats, que tinguin danys immobiliars a reemplaçar. En els pobles petits, la cooperativa és modesta, però a les poblacions de certa importància, la cooperativa maneja

quasi sempre quantitats de deu i vint milions.

L'Assemblea general de la Cooperativa anomena cada any un Consell d'administració que dirigeix la marxa del «bureau». Cada any, l'Assemblea aprova el programa de la reconstrucció que cal fer seguint ordre d'urgència. D'aquesta manera els pobles es tornen a reguanyar...

Les cooperatives són subvencionades per a facilitar el funcionament de llurs serveis generals, i també reben préstecs que els permeten de tenir un fons comú per a no aturar els treballs iniciats.

Per una llei del 12 de juliol de 1921, es fundà el Unió de Cooperatives, que té, entre altres, les següents atribucions: realitzar compres en comú, centralització de les operacions de comptabilitat i ajuda a les societats cooperatives en la gestió dels seus interessos comuns. Les Unions han de posar a la disposició dels adherents un «Office de renseignements de consultation».

Enfonsada la importància de les cooperatives que feien les cooperatives, les empreses de reconstrucció hagueren de buscar l'ajut de la mà d'obra estrangera. Es féu una crida entre els treballadors belgues, italians, portuguesos i txecosloacs, que amb la mà d'obra francesa, colonial i polonesa, començaren a aixecar els pobles enfonsats.

Però, un cop tingueren la mà d'obra francesa, la qual no era tan escassa com es pensava, la tasca es posava damunt la tasca, aquesta confió era el de l'aprovisionament de materials. Pocs se'n podia trobar en les regions fumjants. Es va crear un servei central de materials al Ministeri de les Regions Devastades, que va regular la compra dels «stocks» adquirits als serveis militars francesos, anglesos i americans, i assegurà la repatriació dels materials entre els dos departaments sinistrats.

Hem dit que l'endemà de l'armistici, en la quasi totalitat dels pobles, dels seus departaments enderrocats, no solament els establiments industrials, sinó els immobles de tota llei, estaven destruïts. Els obstacles materials per a la reconstrucció de les fàbriques s'acumularen: impossibilitat de donar habilitat als obrers; dificultats de revivament; manca absoluta de mà d'obra; i de materials, aguditzada crisi de transports per via fèrria; dolent estat de carreteres i ponts per canals. Les dificultats d'ordre moral no estaven en minoria: la situació econòmica general; l'alça continua dels preus; les anormals fluctuacions del canvi; manca de carbó, etc.

GESTIONS DE STRESEMANN A PARÍS

Londres, 17. — Segons una informació que procedí de Berlín, publicat el «Daily Express», l'economista alemany senyor Bonn sortirà cap a París a última d'aquesta setmana, per a portar a cap una missió especial que li ha encarregat el canceller Stresemann. — Havas.

UN PROJEUTE DEL GENERAL SMUTS

Londres, 17. — Els diaris asseguren que el general Smuts ha elaborat un pla de reconstrucció de la Hisenda alemanya, encaminada al pagament de les reparacions i a la neutralització dels moviments que es desenrotllen a Renània. — Havas.

LA CAPACITAT DE PAGAMENT D'ALEMANYA

Londres, 17. — Telegrafien de Washington a «The Times» que els senyors Smoot i Burton, membres de la Comissió de consolidació dels deutes existents, han proposat al president Coolidge que, accedint als desigs de diversos països, Anglaterra i els Estats Units, nomenin una comissió, la tasca de la qual seria realitzar una enquesta sobre la capacitat de pagament d'Alemanya. — Havas.

Es fundà un altre «bureau»: l'O. R. I. (Office de Reconstitution Industrielle), que tenia per objecte donar el concurs de l'Estat a la iniciativa privada.

Els resultats obtinguts en aquestes condicions foren excel·lents. Un nombre important de fàbriques de metallurgia, de moles, teixits, brodat, etc., pogueren treballar ràpidament, trobant-se actualment en esplendí estat de marxa.

Un sentit de solidaritat internacional amb la dolor de la França va fer que en 1920 les grans ciutats d'Anglaterra, Estats Units, Noruega, Espanya i Catalunya adoptessin pobles petits per a reedificar-los.

L'Union des Grandes Associations Françaises va aconseguir que les ciutats franceses del Midi, que en res foren perjudicades per la guerra, acceptessin el patrinatge dels pobles del Nord. Sota els auspicis de l'associació «France-Grande Bretagne», moltes ciutats angleses i dels «Dominions» han adoptat «communes» franceses.

Instal·lacions de serveis d'alimentació, de granja de col·lita, d'arbres fruiters i de grans quantitats de roba per a vestir; diners, etc., han estat enviats per les padrones col·lectives a les fil·loes enrunades.

Tota la tasca, llarga i duríssima, que fins ara s'ha fet no és res, al costat de la que encara s'ha de fer. La destrucció d'un poble durant les curses hores d'un combat o d'un bombardeig, covard i fred, dura anys i anys a reconstituir.

A l'armistici hi havia 741.993 cases destruïdes; fins aquest any se n'han reparat 553.977; a l'armistici hi havia 1.923.479 hectàrees de terra de treball enrunades; avui han estat tornades a estat de conreu; 1.698.200.

Tot el treball de França és aquest: tota l'obra magnífica de solidaritat amb França és aquesta.

El total dels danys ocasionats a les regions devastades era de 102 mil milions (sense comptar els danys directes a l'Estat). França, de la seva economia nacional n'ha vessat 42 mil milions.

L'Alemanya sols ha pagat a França quatre mil milions...

Amb això està dit tot.

FRANCESC MADRID

(*) L'existència de cooperatives donà naixença a la idea de cooperatives agràries de reconstrucció que actualment es realitzen per la llei del 15 d'agost de 1920 i un decret del 9 de novembre del mateix any. La major part dels municipis tenen la seva cooperativa.

La simplificació de les formalitats duaneres

Diuen de Ginebra:
La conferència internacional per a la simplificació de les formalitats duaneres ha estat oberta pel comte Buxton, ex-governador de l'Àfrica del Sud, que el Consell de la Societat de les Nacions designà per a President.

Han enviat delegats uns 25 països, membres de la Societat. Els Estats Units, tot i rebuïtant la invitació oficial, han designat llur cònsol a Ginebra perquè, ajudat de quatre experts, segueixi les discussions de la conferència en qualitat d'observador. Alemanya també hi pren part, representada per un cònsol del ministeri «Finances».

El comte Buxton ha pronunciat un llarg discurs, endegant una salutació particular al representant dels Estats Units i a la delegació de la Cambra del Comerç Internacional.

«El pacte de la Societat — ha dit — ha imposat a cada un dels Estats membres de la Societat l'obligació d'observar el principi del tracte equitatiu del comerç dels altres Estats. El camp obert per aquesta decisió del pacte, és dels més impressionants. El Consell i l'Assemblea, segons el parer del comitè econòmic de la Societat, encarregat de definir l'abast i el sentit d'aquesta disposició, ha decidit que l'única mitja pràctica d'obtenir un resultat útil era el de dividir l'assumpte en cert nombre de seccions i estudiar en detall cada una d'elles separadament».

Nosaltres hem d'ocupar-nos de les qüestions relatives als procediments i formalitats duaneres i determinar en quina mesura el comerç i el canvi internacional són travats per les formalitats duaneres excessives, inútils o arbitràries.

Pel contrari, no ha d'entendre's que aquesta Conferència tingui per objecte tractar les qüestions relatives a la política seguida pels membres de la Societat en matèria de tarifes duaneres o tractats de comerç. El Consell ha exclòs expressament aquestes qüestions de les deliberacions de la nostra conferència.

Nosaltres hem d'examinar en son conjunt les formalitats i els procediments duaners sota el punt de vista de les dificultats que posen al desenvolupament del comerç mundial.

Aquesta qüestió, que serà important sempre, ho és més avui per dues raons. Per una part, és considerada com la qüestió de la vida, no és pot menys d'adonarse de que és indispensable un desenvolupament considerable del comerç i del canvi internacional per a la restauració econòmica de l'Europa i, en particular, dels països que han sofert més per la guerra; és evident que aquesta restauració es travada per formalitats duaneres inútils i complicades.

Les nombroses fronteres noves que han estat creades, han implicat l'establiment de noves administracions duaneres que han hagut d'adaptar-se a condicions desastuosament.

Es evident que, a part de tota política comercial, és necessària les formalitats i els règuls duaners. Els nostres objectius es limiten a una temptativa de simplificar-los i reduir-los. Jo crec fermament, que, tenint en compte la bona voluntat que tant s'ha manifestat sempre en la Conferència de la Societat i l'ajuda de les més altes competències tècniques d'un tan gran nombre de països, és possible arribar a resultats pràctics, que, dins dels límits de la nostra obra, tinguin efectes tangibles».

Hom creu que els treballs de la conferència duraran unes tres setmanes.

La defensa de Namur

Diuen de Namur:
Parlant al fort de Marchevotte, amb ocasió d'inaugurar el monument commemoratiu de la defensa de Namur, el rei ha evocat el paper de la plaça de Namur i de la quarta divisió en els esdeveniments del primer món de la guerra.

Entre l'armistici i el 22 d'agost, tres batallions francesos comandats pel coronel Grumbach, l'un del 45 d'infanteria i dos del 10 de línia, els quals contractaren per la planúria de Warlet. Fracassaren, però el gran nombre de llurs pèrdues demostra que mereixerien reeixir.

Després d'haver fet l'elogi del general Michel, el rei ha acabat amb els següents mots: «Namur, hi ha hagut més de quatre dies successius, Namur immobilitat, amb gran profit dels exercicis aliats, forces enemigues esclafades, i no sucumbí sota llurs esforços, sinó després que la batalla general era final. Honor a la direcció encertada del seu governador i al valor de la guarnició».

La nombrosa assistència era notada, la presència de l'agregat militar francès i molts oficials francesos.

La cerimònia ha acabat amb l'execució de la «Marsellesa» i de la «Brahmçona», molt aplaudides per la multitud.

El príncep Jordi de Sèrbia

EL PRÍNCIP JORDI QUE ESTÀ MALALT

París, 16. — La legació sèrbia-croata-eslovena, comunica a l'Agència Havas la següent nota:

«El telegrama procedent de Belgrad diu que el príncep hereu es troba malalt, està equivocats. Es tracta del príncep Jordi, germà del rei, el qual, en efecte, sofreix de disenteria d'alguns dies ençà. — Havas».

La crisi política grega

RECONSTITUCIÓ DEL GABINET

Atenes, 15. — Ha estat publicat un comunicat oficial, anunciant que es procedirà a la reconstitució del Gabinet, substituint, simplement, els ministres dimissionaris. — Havas.

Dimissió del comandant general de l'esquadra

Atenes, 17. — Ha presentat la dimissió el comandant general de la flota hel·lenica. — Havas.

Les relacions internacionals de Polònia

Diuen de Varsòvia:
Davant de la comissió d'affers estrangers, M. Seyda ha fet una exposició de les qüestions de política exterior que a l'hora actual interessaven a Polònia. Després d'haver constatat que el caos alemany imposa al govern la més gran vigilància i l'obligació de mantenir-se en contacte estret amb els seus aliats, i, especialment amb França, el ministre afegí:

«En l'interès comú dels Estats de l'Europa central i oriental, Polònia desitja millorar tot el possible les relacions amb els seus veïns. Una col·laboració estreta amb Romania és una cosa evident. Les nostres relacions amb la Iugoslàvia s'estreuen, com ho prova el refinament de l'acord comercial format entre els dos països. En fi, és necessari un millorament de les relacions polono-txecoslovaques en interès dels dos països».

Les nostres relacions amb els petits països veïns, es desenrotllen d'una manera pacífica, com ho prova l'atansament de Polònia i Austria atansament basat en la reciprocitat i en la conclusió d'una convenció d'arbitratge.

Pel que toca a les relacions amb Bulgària, Iugoslàvia i Romania, Polònia ha sabut contribuir a allenyar les dificultats que hagin pogut sorgir.

Les nostres relacions amb Turquia han trobat expressió en el Tractat de Lausana. No existeix cap qüestió litigiosa entre Polònia i Hongria. L'aranjament pacífic existint amb els Estats bàltics en 1922, no pot entrar en vigor, perquè encara no està ratificat per Finlàndia.

Polònia prepara per a cap d'any una conferència entre els estats bàltics, a fi d'estreynar les relacions polítiques, econòmiques i comercials entre Polònia

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Conferències i telefonemes de LA VEU DE CATALUNYA)

NOU ARBITRI A REUS

Madrid, 16, 8'30 nit.
Per Reial decret de la Presidència del Directori, publicat avui a la «Gaceta», s'autoritza a l'Ajuntament de Reus per a l'execució amb caràcter ordinari i a partir de l'actual exercici econòmic d'un arbitri sobre el producte net de les companyies anònimes i de les comanditàries per accions de capital superior a 500.000 pessetes.

L'esmentat arbitri s'ha de regir estrictament per les disposicions del projecte de llei d'exaccions municipals presentat a les Corts el dia 16 de juliol de 1918, que els signa aplicables, prèvia aprovació d'una ordenança, en la qual formació hauran d'ésser rigorosament observades aquelles disposicions, a tenor del que preceptua en els articles 6 al 15 del mateix projecte.

EL MATERIAL SANITARI

El Ministeri de la Guerra s'ha disposat que en el successiu, dintre dels vuit primers dies que segueixin al de cada fet d'armes, es formalitzi per tot correspondent, relacions i propostes de baixes i reposició del material de curses (apòsits i embamatges), així com del de gomes i cristalls i objectes de fàcil deterioració consumits o inutilitzats durant o com a conseqüència d'un combat, que seran subministrats amb carrec als cossos pels respectius parcs sanitaris de campanya dels territoris d'Àfrica o pel parc central de Sanitat Militar.

EL QUARTER GENERAL DE L'ALT COMISSARI

El «Diario Oficial de Guerra» publica avui la següent Reial ordre:
«En compliment de lo que disposa l'article segon del Reial decret de 21 de setembre últim, i d'acord amb el que proposa l'Alt Comissari i general en cap de l'exercit d'Espanya a Àfrica,
El Rei (q. d. g.), s'ha servit disposar: Que el quarter general de la dita autoritat quedí constituït en la forma i amb la plantilla següent:
Un general de brigada, d'Estat Major, cap.
Un coronel del cos d'Estat Major, segon cap.
Un coronel d'idem i un comandant d'idem, per a la secció d'operacions.
Un coronel o comandant d'enginyers, per a l'idem d'assumptes generals.
Un coronel o tinent coronel d'infanteria i un tinent coronel o comandant de cavalleria per a l'idem indígena.
Una capità metge.
Dos oficials primers del cos d'oficines militars, un idem segon, un idem tercer, dos escrivans de primera i dos idem de segona.
El personal que forma part de la plantilla de què es tracta, serà destinat a proposta de l'Alt Comissari i general en cap de l'exercit d'Espanya a Àfrica.
D'acord amb la proposta de l'Alt Comissari i general en cap de l'exercit d'Espanya a Àfrica, es destina de plantilla al quarter general de la dita autoritat als caps que figuren en la següent relació:
Infanteria: coronel don Enric Ovil i de Castella.
Estat Major: tinent coronel don Mariano Santiago Guerrero i comandant don Josep Martínez Calja.
Enginyers: tinent coronel don Josep Fernández de la Puente i Fernández de la Puente.
Sanitat Militar: capità metge don Vicens Carifena Jiménez.
Oficines militars: oficial primer don Pere Peraltà, oficial segon don Isaac Echevarria Aguilar, oficial tercer don Joan Castillo López, oficial quart don Ramon Llabrés Labrada Rubio i don Josep Alfranca Carrión.

REGLAMENT DE SEGURETAT I VIGILANCIA

Com que fins avui no existia cap reglament relatiu als cossos de Seguretat i Vigilància, el director i els caps de tots dos cossos s'ocupen en la redacció d'un reglament com per a Seguretat i Vigilància, en el qual es recopila tot el legislatiu i que es trobava dispersos de la llei de 27 de febrer de 1918.

Els cossos de Seguretat i Vigilància, tantes com botigues; puix cada una d'elles té una finestra per darrera, que, a causa de la diferència de nivell entre el carrer de mar i la platja, es convertia en porta, donant al dit carrer i per la qual les famílies anaven i venien.

Les botigues es componien: d'un magatzem, a l'extrem, on s'emmagatzemava els paquets hi havia jaços per als homes, tinsils per als paleangers, cordes, fols, cananets d'arnes, peces de colfina, feixos de xarxes, volatins, rails, olles de quinzà, pinzells, agulles saqueres, cabdells de fil, troques de canem, corns, llanternes, termals i buxells.

Una escalera, al costat de la porta de la botiga, conduïa a l'habitatge reservada a la família del patró — o més ben dit a sa muller i fills — si en tenien. Los homes hi pujaven raras vegades. Si les famílies eren nombroses, vivien a ciutat.

L'habitatge es componia d'una cambra amb alcova, d'un rebador, en la qual, una escala de fusta donava accés a una finestra, que eixia al carrer de mar.

L'habitatge amb reduïda a un llit de posta i banys amb marge i matallats, cobert de conxa a l'hivern, de bànova d'indiana d'estiu.

Arimada a la paret: una gran caixa o bagul damunt de dos cavallets; al costat la pastera.

Entre la caixa i la pastera, la finestra amb vistes a la mar: i en un recó que corresponia a un aliar, un foga que s'encenia quan la mestressa passava mal, o el més jalo de la casa, baldat de reuma, necessitava fregues de greix de gallina, o pegats de llinet ben calentons.

Dues o tres cadires de boba, una escar de bou penjada al finestró amb l'escar de boba i la pinta espessa de banya clavats en sos rústics peles; lo cercle del pis, rodant a l'impuls del vent, mentre tenia corda; o desparatxat, tot sol, pel propi pes.

A la part d'una Magdalena, situada de cabells grocs, unes ànimes del Purgatori amb força llanternes, o un Sant Antoni que guarda de pendre mal.

Al capçal del llit una piqueta de pisa i un Sant Cristó de plom... i en certes botigues «luxoses», dos llits de sant de guix damunt d'un tinsil; un gat, d'igual pasta, o dos conilletes bellugant lo cap.

Davant de la botiga, una enjogassada parra, enviant brosets, redoltes i pampols fins a la teulada; reposant ses branques més velles i com a tals més feixugues, damunt d'un rafal construït amb trossos de car, mitges entenes, bocins de peres, arbres de barca fora d'ús, i altre fustam de rebuig.

Els ratons, per lo veïnat de la mar i la salabritat que els nodria, eren pocs i agres, més la ramiera donava calor i ombra... i així bastava.

Sota el rafal i al costat de la porta gran hi havia un fogó, lo veritable, lo que servia... i ben apropiat la pica de l'aiguera.

Si plovia, un cop lo foc encès, l'entornat de la menjada passava les brases en una fogona portadissa i el menjat es colava dins la botiga.

En cap d'elles mancava una potlera de joncs o cerçes de bota, guardant un gall i quatre gallinetes... gats i gossos no en parlarem.

A cal Padri d'hi havia un: lo començat, que portava a cavall tota la guisa que corresponia a un aliar, un foga que s'encenia quan la mestressa passava mal, o el més jalo de la casa, baldat de reuma, necessitava fregues de greix de gallina, o pegats de llinet ben calentons.

Dues o tres cadires de boba, una escar de bou penjada al finestró amb l'escar de boba i la pinta espessa de banya clavats en sos rústics peles; lo cercle del pis, rodant a l'impuls del vent, mentre tenia corda; o desparatxat, tot sol, pel propi pes.

EXPOSICIÓ MEIFREN

A la sala d'exposicions del Circol de Belles Arts, ha tingut lloc avui, a les sis de la tarda, la inauguració de l'exposició de pintures del pintor Elisi Meifren.

L'exposició és una mostra de la constant inquietud artística del pintor. En Meifren no envella mai.

A l'acte de la inauguració han assistit el subsecretari de Governació, general Martínez Ardo, l'encarregat del despatx de Belles Arts, l'actor Enric Borrás i alguns artistes i crítics d'art.

CONSELL DE GUERRA

Madrid, 16, 9'15 nit.
A les deu del matí s'ha reunit a presona militar un consell de guerra ordinari per a votar i fallar la causa seguida contra el periodista don Carlos Mico, per injúries a un oficial de l'exercit.

Presidia el tribunal el coronel del regiment de Covadonga senyor Clairan de Medrana, amb set vocals capitans.

El fiscal era don Roderic Molina, del cos jurídic, el qual ha demanat per a l'acusat la pena de sis mesos un dia de presó per dos delictes d'injúries.

El defensor era l'advocat senyor Pérez Ubeda, el qual ha sol·licitat l'absolució.

El jutge instructor fou el comandant senyor Gómez de Sevilla.

La sentència no es conelxerà fins que l'aproví el capità general de la regió.

EL NÚNCI DE S. S.

Madrid, 16, 10'30 nit.
Aquesta nit ha acudit a la Presidència, per a complimentar el general Primer de Rivera, el Nunci de S. S., monseñor Tedeschini.

Ha romàs una hora i mitja al despatx del general, i en sortir ha saludat molt afectuosament els periodistes, i comentant els successos polítics, darrers de preguntar-los si pesava damunt seu molts treballs, ha dit que a Itàlia no es parlava sinó de Mussolini-Primo de Rivera.

Fins en això, ha afegit — són aïns les dues nacions.

NOTA DE LA REUNIO DEL DIRECTORI

A un quart de nou ha acabat la reunió del Directori, facilitant-se la següent nota:
«El Consell del Directori d'avui s'ha celebrat amb assistència del general subsecretari encarregat del despatx de Guerra, proseguint l'estudi del projecte sobre pensions, el qual ha quedat damunt la taula esperant que s'aportin nous elements i dades que concretin l'assumpte dels drets dels que ara corresponen tant al personal militar com al civil.
S'aprovà un expedient de concessió de la Medalla de Sofriments per la Pàtria.
Es canviaren impressions sobre assumptes relacionats amb les Acadèmies militars, plantejant-se un projecte de Reial ordre sobre la situació dels aspirants i ingressos en les dites acadèmies dels que tenen aprovats alguns dels exercicis d'exposició.
Ha estat resolt un expedient declarant que els concursos anunciats per la Junta clasificadora d'aspirants a destinacions civils no està comprés en la Llei d'ordre de primer del corrent.
Quedaren acordats, en principi, projectes sobre la reorganització judicial.
Els VALLS CONTRABANDISTES
La Gaceta d'avui publica la següent Reial ordre de Finances dirigida al representant de l'Estat de l'Arrendatària de Tabacs:
«Instruïssim senyor. — Disposo la Reial ordre de 5 de maig de 1916, que quan arribi el cas de l'aplicació reglamentària dels valls contrabandistes amb gènere de contraban s'ofereixi al ram de Marina, i de no acceptar-lo aquest, a la Companyia Arrendatària de Tabacs, mitjançant l'abonament, en tots dos casos, del valor assenyalat pecuniari.
La Reial ordre de 23 de setembre de 1921 disposa que, els drets anteriors oferts a l'exterior, en cas de rebuig, es ofereixi a destruir-los i desguas dels valls, que es tracta.
Totes dues disposicions són compatibles.

ment d'altres anteriors en les quals es deixava a salvo la possibilitat d'ésser els valls utilitzables en alguns dels diversos rams de l'Administració pública. Però és el cert que actualment es troba limitada l'aplicació als serveis de Marina i de la Companyia Arrendatària.

Com que es podria donar i de fet ha estat donant, el cas de que algun vaixell sigui convenient per a altres serveis i no s'adverteix que existeixi cap inconvenient en ampliar-lo el resol per la primera de les esmentades rals ordres:

S. M. el Rei (q. d. g.) s'ha servit resoldre, com a ampliació de la dita Reial ordre, que si oferís els valls al ram de Marina i a la Companyia Arrendatària, no fossin deses per als usos anteriors en els respectius Butlletins oficials pels delegats de Finances, amb assenyalament d'un termini de 15 dies, perquè les autoritats dels diversos rams de l'Administració de l'Estat puguin sol·licitar l'ur concessió mitjançant l'abonament del valor assenyalat pecuniari, i que en el cas d'ésser diverses les entitats que ho sol·licitin, s'instauri expedient, el qual s'elevarà a la resolució d'aquest ministeri, per a l'adjudicació corresponent, en raó de la major utilitat que el vaixell pugui prestar.

De Reial ordre, etc., etc.

LES OBLIGACIONS DEL TRESOR
Heuistes la llista de les dades de totes les Sumas de l'Estat d'Espanya, resulta que les comandes a reemborsar d'Obligacions del Tresor 5 per 100, sumen les següents quantitats:
De Madrid, 19.096.000 pessetes.
De sucursals, 84.702.000 pessetes.
Total del reembors, 103.798.000 pessetes.

Així és la xifra de reembors expedida, el 25 per 100 de la suma venguda, 50 milions, sens dubte a causa de col·litzar-se els dits títols a Borsa per tota la par i per haver en províncies, sobretot en les sucursals, les dades de les quals es reben a darrera hora, un gran volum descompletat.

«La Epoca» posa el següent comentari al resultat de la renovació d'Obligacions:
«Si aquestes xifres resulten exactes, s'haurà sol·licitat el reembors de la cinquena part de l'emissió a renovar, ja que aquesta era de 500 milions nominals, mentre que en l'operació semblant de primer de juliol d'aquest any, de 119.875 milions nominals demanaran reembors 11.57, o sigui menys de la desena part.

La ferem constar que en el mercat bursatí es col·lacionen les obligacions d'altres vendudes per tota la par.

El darrer preu registrat correspongué dissabte, 13 del corrent, és a dir, quan ja tenien vengut el cupo trimestral, fou només 101'15, i a darrers de la setmana anterior el canvi era de 100'85 i 100'95.

No pot, per tant, afirmarse que la primera operació de crèdit plantejada pel Directori hagi estat un gran èxit.

PERIODISTA ARREBAT A RABAT

Rabat, 16. — A bord d'un aeroplà ha arribat a aquesta ciutat el doctor Albarrá, redactor en cap del «Diario Universal» de Madrid. — Havas.

POLÍTICA PORTUGUESA

Lisboa, 16. — Circula el rumor de que el Congrés democràtic serà convocat en sessió extraordinària.

El president de la República ha celebrat destacades conferències amb el ministre de Negociis Estrangers, arribant l'objecte d'assenyalar-se mutuament els principals assumptes de política exterior que hi ha pendents.

A la conferència que el Directori dels Independents celebrà amb el cap de l'Estat, formulà l'opinió de que les necessitats del moment exigeixen la constitució d'un govern de persones competents al qual segurament donaran llur incondicional ajut l'opinió i els partits. — Havas.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROCO

Madrid, 17, 12'30 matí.
Nota oficial de Guerra.
Zona oriental. — En el territori de Melilla, al matí d'avui, el canó enemig fou un dispar, el qual va caure dintre del campament de Tafersit, sense conseqüències.
Comuniquen d'Alhucemas i Penyal

de Velez, no haver-se notat cap moviment d'homes ni de bestiar en el camp.

Les confidències acusen dissensions entre les càbules de Guenzaia i Beni-Tuslin, aquesta última afecta al Mahgzen.

L'aviació, durant la tarda d'ahir, continuà les observacions en el front de Tafersit: al matí d'avui ha bombardejat el campament de Beni-Tal i, en el riu Kabir i poblats d'Al-Jual, tirant 74 bombes.

Zona oriental. — En el territori de Ceuta han estat desmantelades dues posicions en els sectors de Tetuan i Anguera, respectivament.

Res de nou en el territori del protectorat.

PER A SABADEL

L'ex-alcaldé de Sabadell, don Felix Gambús, ha visitat el president del Directori Militar, conferenciant amb ell.

També ha vist el senyor Gambús el subsecretari de Governació, interessant-se en uns assumptes d'agricultura i població.

CONTRA LA PORNOGRAFIA

El vint general d'Ordre públic, en vista de les reclamacions formulades des de fa algun temps, ha ordenat a la policia que procedeixi a la recollida de tota mena de volants i publicacions de caràcter pornogràfic, arribant inclòs al registre de quioscos i llocs de venda de periódics.

En son efecte i en un espai menor de 24 hores han estat retirats de la circulació diversos milers d'exemplars d'aquelles publicacions.

LA DIPUTACIO DE MADRID

En la reunió celebrada avui per la Diputació de Madrid, s'ha llegit un informe del comandant d'Infanteria senyor Calomarde, encarregat pel Directori d'Inspeccionar els serveis de la maternitat de la Inclusa.

L'informe és laudatori per a l'Administració provincial.

El senyor Baner denuncia que l'estat dels dements en el manicomí és deplorable, i que alguns dels reclusos estan perfectament sants.

Llegíex la següent carta del metge encarregat del departament de dements a l'hospital provincial:

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

INSPECCIO A L'AJUNTAMENT DE MADRID

Aquesta tarda, a les cinc, es presentaren a la Casa de la Vila els senyors Nieto i Carbonell, caps de Secció, i el senyor Contreras, oficial primer del ministeri de la Governació, designats pel Directori per a girar una visita d'inspecció a l'Ajuntament de Madrid, en la mateixa forma que s'han decretat altres visites a diversos ajuntaments espanyols.

L'esmentada comissió, segons les nostres notícies, ha començat per investigar als expedients relatius a la Devassa de la Vila i als cementiris de les Sagrimentals.

LES INCOMPATIBILITATS

Ambs motiu del decret d'incompatibilitats, la Unió i el Penix han renunciat tots llurs contractes sobre edificis oficials, per a tallar així tota relació amb l'Estat i no estar sotmesos a limitacions per al nomenament de consellers.

EL PAQTE AMB EL RAISUNI

«La Voz» posa en boca d'una personalitat del Directori la següent declaració sobre el suposat pacte amb el Raisuni.

El nou govern, lliure de compromisos polítics, que no contragué, no ha reconegut ni confirmat cap pacte anterior que obligui a actuar amb prejudicis en determinats assumptes, per tant ha obrat i obrarà en aquesta ocasió, com en totes, amb completa llibertat, adoptant les mesures que li aconsellin el suprem interès de la pàtria, sense necessitat de publicar plans i avençats notícies que perjudiquen indubitablement tota gestió.

CONCLUSIONS DELS ARMADORS DE CABOTATGE

La Federació d'Armadors Navega-

ció lliure espanyola, ha presentat al Directori Militar un informe detallat del conflicte plantejat per la situació dels nombrosos vaixells de bandera nacional importats després de 1909.

Les conclusions són les següents:

Primera. — Que els serveis del cabotatge impedeixen en les presents circumstàncies que pugui ésser objecte d'exclusiva i monopoli augmentant els costos de les mercaderies transportades.

Segona. — Que els vaixells registrats i abandonats posteriorment a 1909 són espanyols i no estrangers.

Tercera. — Que les alteracions fonamentals introduïdes en les lleis de comunicacions marítimes, alimenen de tota responsabilitat els vaixells que presten tan útil servei a l'economia nacional afecta a la navegació de cabotatge.

Quarta. — També subjecta a revisió la llei del 14 de juny de 1909. No pot existir-se l'extirpament dels articles segons, tercer, quart i quint sense abans exigir responsabilitat per l'incompliment de l'article 18 referit a la suspensió i desenvolupament econòmic d'espècies que mai foren portades a la pràctica.

Quinta. — Que mentre no es legisli amb arranjament i les necessitats, ha d'autoritzar-se al despatx de vaixells espanyols abandonats i registrats a Espanya després de 1909, especialment els dedicats a transports de carbons minerals, sals i primeres matèries per a la indústria i per al proveïment de les indústries properes.

Armadors federats fan constar que aprofitant l'excedent de tonelatge en vaixells mercants que porta com a conseqüència la determinació de la guerra europea en els Estats amoniment marítims, especialment Anglaterra, en els quals es cedí el tonelatge a preus reduïdíssims, compraren una sèrie considerable d'aquests vaixells que vingueren a enriqueix la nostra marina mercant per trobar-se els astillers espanyols en condicions de construir sols en petita escala amb preus elevadíssims i en terminis de dos a tres anys o més, pogué així descompartar-se el tràfic marítim i com a conseqüència ajudant en part a la situació del greu problema de la baixa dels articles de primera necessitat ja que a major contingència de tonelatge la baixa de nòlts per al transport és conseqüència lògica.

EL TORERO GREUMENT FERIT

En la «ciutat» que s'està celebrant a la ramaderia del senyor Cobo, a Cuencu, el noviller Enill de la Rosa sofí una forta banyada a la línia esquerra, essent el seu estat molt greu.

INDULT PROBABLE

Es ve parlant aquests dies de què potser en data molt propera, coincidint amb una festa assenyalada la qual guarda relació amb una antiga domna, es concedirà una espècie de perdó o amnistia a certs elements de l'Estat que foren novellament objecte d'una mesura de reclusió i estatut, i s'afegirà que influirà molt en la concessió d'aquesta gràcia el convenciment que el Directori té de què no en tots els casos s'ha procedit amb la justícia i seriositat que el mateix cas aconsellava en emprar el seu rigor contra els dits elements.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

ció lliure espanyola, ha presentat al Directori Militar un informe detallat del conflicte plantejat per la situació dels nombrosos vaixells de bandera nacional importats després de 1909.

Les conclusions són les següents:

Primera. — Que els serveis del cabotatge impedeixen en les presents circumstàncies que pugui ésser objecte d'exclusiva i monopoli augmentant els costos de les mercaderies transportades.

Segona. — Que els vaixells registrats i abandonats posteriorment a 1909 són espanyols i no estrangers.

Tercera. — Que les alteracions fonamentals introduïdes en les lleis de comunicacions marítimes, alimenen de tota responsabilitat els vaixells que presten tan útil servei a l'economia nacional afecta a la navegació de cabotatge.

Quarta. — També subjecta a revisió la llei del 14 de juny de 1909. No pot existir-se l'extirpament dels articles segons, tercer, quart i quint sense abans exigir responsabilitat per l'incompliment de l'article 18 referit a la suspensió i desenvolupament econòmic d'espècies que mai foren portades a la pràctica.

Quinta. — Que mentre no es legisli amb arranjament i les necessitats, ha d'autoritzar-se al despatx de vaixells espanyols abandonats i registrats a Espanya després de 1909, especialment els dedicats a transports de carbons minerals, sals i primeres matèries per a la indústria i per al proveïment de les indústries properes.

Armadors federats fan constar que aprofitant l'excedent de tonelatge en vaixells mercants que porta com a conseqüència la determinació de la guerra europea en els Estats amoniment marítims, especialment Anglaterra, en els quals es cedí el tonelatge a preus reduïdíssims, compraren una sèrie considerable d'aquests vaixells que vingueren a enriqueix la nostra marina mercant per trobar-se els astillers espanyols en condicions de construir sols en petita escala amb preus elevadíssims i en terminis de dos a tres anys o més, pogué així descompartar-se el tràfic marítim i com a conseqüència ajudant en part a la situació del greu problema de la baixa dels articles de primera necessitat ja que a major contingència de tonelatge la baixa de nòlts per al transport és conseqüència lògica.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

EL CONGRES DE L'EDIFICACIO

Sota la presidència del doctor González se celebrà aquest matí, a les deu, a la Casa del Poble, lo tercer sessió del II Congrés de la Federació del ram de l'edificació.

Continuà la discussió sobre la memòria.

S'assegura que dintre de pocs dies entrará en el planari del Consell de Guerra i Marina la causa per la conducció del combol a Tizra en 1921.

Ha marxat novament a Tres Forques el vaixell «Dédalo».

S'acaben de rebre notícies de la península que assegura que s'han curat les ordres oportunes als vaixells de la Transmediterrània perquè vinguin a aquest port on embarcaran les tropes de Lusitania i artilleria ja preparades.

Probablement seran repatriades aquelles forces, no solament d'aquesta, sinó de Larraix.

Encara no ha tornat del camp l'Alt comissari, general Alsina ni cap de les persones del seu acompanyament.

L'AJUNTAMENT DE VIGO

Vigo. — La Comissió nomenada per a inspeccionar aquest municipi està presidida pel tinent coronel senyor Pita i el componen quatre individus més.

S'espera amb interès la labor d'aquesta comissió per creure's que es completaran grans immunitats en l'última etapa de la situació escolar.

EX-ALCALDE A LA PRESO

Vigo. — L'ex-alcaldé de la vila d'Agenjo, don Baldomero Llo, ha ingressat a la presó de Pontevedra.

Era un caracteritzat gascopietista.

L'AJUNTAMENT DE VALENCIA

València. — El general governador ha manifestat que es veia en l'obligació de declarar que l'Ajuntament es troba en la bancarrota a causa de la depl

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTIS

Dimarts, 17 d'octubre de 1923

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha sigut passat per la censura militar.

Els consellers oficiosos

La Vanguardia, que havia sigut l'òrgan oficiós de la Unió Monàrquica Nacional, corresponent a Catalunya de les clienteles i de les oligarquies polítiques que el Cop d'Estat ha enderrocant, es permet el luxe de donar-nos consells de ponderació i equanimitat, condemnant go que anomena impaciències injustificades.

Si La Vanguardia desitges realment el bon èxit del Directori Militar, compendria que el triomf o el fracàs d'un moviment revolucionari, que vol canviar l'estructura d'un país i rectificar la trajectòria d'una decadència secular, no depèn dels comentaris que facin els periòdics, sinó de la seva pròpia força i eficàcia.

Collabora amb més efectivitat al triomf d'un moviment renovador qui assenyalen lleialment els perills i les equivocacions, que qui, avessat a l'adulació dels que manen, tot ho troba bé. I el moviment iniciat a Barcelona el 13 de setembre, res no ha de temer de la força dels seus enemics. Els únics perills que el volten són les seves possibles desviacions i errors, precisament en aquestes qüestions delicades que són les que La Vanguardia creu que no han d'ésser discutides ni esmentades.

Durant tot el segle XIX, Espanya passà per una sèrie de revolucions i pronunciaments. Per què no van aconseguir deturar el ritme agònic de la seva decadència? Perquè canviava les persones i les organitzacions externes, però persistien els sistemes i les idees que els informaven.

Cal, doncs, que si el Cop d'Estat del 13 de setembre ha de representar, com diu La Vanguardia que tothom desitja, en la història d'Espanya, quelcom més transcendental i més decisiu que els pronunciaments i les revolucions del segle XIX, siguin rectificades les causes essencials, orgàniques, de la decadència. Si aquestes causes persistissin, a través de tots els canvis de persones i d'organitzacions externes, seguirien actuant en la mateixa forma que abans del 13 de setembre.

Si Espanya ha de salvar-se, cal fer una revisió inexorable de les causes de la decadència, una revisió inexorable del mateix concepte d'Espanya, car l'estat en el qual es trobava el país el 13 de setembre, ni era una improvisació ni una cosa nova. No era sinó la continuació d'una història secular de decadència i desintegració, per a rectificar, la qual cal rectificar radicalment, amb una reforma orgànica, constituent, les causes notòries que la produïren.

UNSDIEN...

«... L'Ajuntament marxà bé perquè ara no pren cap empleat nou, i ha deixat de pendre aquells que sota concurs i exercicis hauria fet entrar l'altre Ajuntament.» I hom diu: — Si l'empleat que es deixa de fer entrar era necessari per a la bona administració de l'Ajuntament, com eren aquells, el no pendre'l no serà perjudicial a la bona administració?

Però diuen que a l'Ajuntament sobren empleats! Parlem-ne de quins sobren i de quins falten. Sobren els empleats ineptes. Falten empleats aptes, i amb prou preparació, intel·ligència, desitjosos de treballar, i amb salut per a poder executar el treball.

La feina s'ha de fer bé, i mentre no es faci, no perquè es deixi de manar, sinó perquè el manat està incapacitat per a fer-la, s'han de fer entrar nous empleats, bons per al treball i per al càrrec al qual són destinats.

Uns diuen: — Els empleats podran entrar per concurs, exàmens, etcètera, però els obrers no entren per recomanació dels regidors? — Parlem-ne d'això.

Com entren els obrers en una empresa privada? Recomanats per un soci, parent o conegut i qui diu recomanat vol dir per l'informe que en proporciona un que coneix la casa i coneix l'òrber. Doncs igual abast tenen les recomanacions fetes pels regidors. Hom també es pregunta: — I després de nomenar-lo, què passa? Vegem un cas.

En l'última Comissió de Foment del dissolt Ajuntament, es va donar compte d'una comunicació d'un tècnic, que deia:

Entre els obrers que han ingressat darrerament, hi ha obrers aptes per al treball, altres que no ho són gens, alguns que no donen prou rendiment, i, per tant, la quantitat i qualitat del treball, a jutj del tècnic, no estan en proporció amb el sou que avui paga l'Ajuntament. Per a poder fer judici exacte dels obrers, va assenyalant-los una feina, i pregava a la Comissió que nomenés un regidor inspector per a examinar el treball executat i per a informar la Comissió, a fi que aquesta proposés les destitucions oportunes.

— Per tant — deia el tècnic — heu fet entrar personal apte, i fins i tot molt bo. Aquest admès, heu fet entrar personal que no té l'ofici que jo demanava, i aquest s'ha d'acomodar: i, quant a aquells que tenien feina assenyalada per a demostrar llurs aptituds, un regidor, d'acord amb el tècnic, els hauria qualificat, i del resultat haurien sortit cessanties o admissions justes.

XAVIER TUSELL

Dietari històric

17 Octubre de 1147

PRESA D'ALMERIA PELS CATALANS I TROPES CONFEDERADES

Va dirigir aquesta expedició naval el comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV, amb elements de Castella, Navarra i Gènova. A Barcelona es reuní l'esquadra genovesa amb la catalana-provençal per a ajudar a Alfons VII de Castella a la conquesta d'Almeria.

S'inicià una veritable croada per a rescatar terres dels dominis dels moros, i es relligà l'Alfons amb Gènova i l'ordre dels temples. Fruit d'aquesta tasca, fou la rendició, després d'obstinats setges, de Tortosa, Lleida, Fraga i Mequinenza. La conquesta de la ciutat de l'Ebre, la que es donà una tercera part d'aquesta als genovesos, igual part al senescal de Catalunya.

Guillem de Moncada, i la restant al comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV, que se'n desprèn en una cinquena part als cavallers del Temple. S'establiren cartes de població per a les ciutats conquerides.

Casat amb Peronella, filla de Ramon el Monjo, el seu sogre li cedí el govern d'Aragó, convidant-lo a pendre el títol de Rei, que no acceptà, puix sols es principi d'administrador d'Aragó. La seva tasca es alliberar el territori català del domini musulmà, i ho aconseguí treient els sarraïns de les muntanyes de Prades i de Citarana.

Es dibuixa ja la que serà la Catalunya gran, puix amb el rei de Castella es fitza com darrer poble català la ciutat de Múrcia. Home de grans activitats, Ramon Berenguer IV tingué temps de concertar aliances amb els pobles del Migdia de França i Anglaterra, amb Frederic Barbarroja. Morí a Gènova, essent traslladat a Catalunya i enterrat al monestir de Ripoll.

ESPIGOLAIRS

La situació a Barcelona

El Sr. Alvarez de la Campa pren possessió de l'alcaldia

EL NOU ALCALDE
El senyor Alvarez de la Campa nasqué a Avilés el dia 14 de maig de 1889. Ingressà en el servei militar en 1906, cursant els seus estudis en l'Acadèmia general.

Fou promogut a l'empleu de primer tinent en juliol de 1902, a capità d'Estat Major pel maig de 1907, a comandant per l'agost de 1906 i a l'empleu que actualment frueix pel febrer de 1916.

De subaltern, exercí alguns destins a la península i d'ofici, prengué part en la campanya de Cuba, a les ordres dels generals Alvarez de Sotomayor, Luque i Nario, assistint a combats.

De retorn de Cuba a principis de 1909 se'l destinà a aquesta Capitania general, havent exercit pel maig de 1901 el càrrec de cap d'Estat Major d'una brigada mixta comandada pel general N'Edward Soler i que estigué encarregada del restabliment de l'ordre en aquesta capital i els seus afores amb motiu d'una vaga de tramviaris i de l'atur general de fàbriques.

Nel setembre de l'últim dels esmentats anys fou nomenat secretari del govern militar de Tarragona, tornant pel novembre següent a aquesta Capitania general, on restà fins al 1911.

Nel febrer de 1902, en declararse en aquesta capital la primera vaga general, a les ordres dels generals Bruna i Rubin, contribuï al restabliment de l'ordre. Després fou nomenat ajudant de camp de l'últim dels esmentats generals, al qual seguí en canviar-lo de destinació fora de Catalunya.

En 1904 fou destinat novament a aquesta Capitania general i en 1909, durant la setmana tràgica i les conseqüències que es derivaren de la mateixa, treballà al davant del negociat de justícia, la qual «jefatura» exercí durant molts anys, concedint-se-li menció honorífica i poc després la creu de segona classe del Mèrit Militar amb distintiu blanc pensionat.

Des del març a 30 de maig de 1917 fou ajudant de camp d'aleshores capità general de Catalunya En Felip Alfau.

Després reingressà en el seu destí de la Capitania i en Agost de l'últim dels esmentats anys, en gener del següent i des del març a setembre de 1919, en que estigué la plaça declarada en estat de guerra, és distingit en l'exercici del seu càrrec.

En agost de 1921, poc després de la catàstrofe de la comandància de Melilla, idea, organitzà i dirigí el negociat d'informació. El 23 de gener de 1922 fou nomenat gentil home de cambra amb exercici.

A les deu del matí ja era al despatx de l'alcaldia el primer tinent d'alcaldia accidental, En Ramon M. Puigmarí, per a donar possessió a l'alcaldia nomenat pel Govern.

Abans de les onze, hora designada per a la presa de possessió, arribava al vestíbul de la Casa la Ciutat, el governador general Llorens, el tinent coronel d'Estat Major senyor Ferran Alvarez de la Campa vestit de paisà, i En Manuel Martínez, ajudant del governador.

Acompanyats del cap del Cerimonial, En Manuel Ribé i el tinent senyor Vila, han pujat a l'alcaldia, on foren rebuts per l'alcaldia accidental i primer tinent senyor Puigmarí, el tinent d'alcaldia N'Antón Par i els regidors Taylor i Oliva.

A la sala de la Regidoria Asperava per a saludar-lo En Josep Arago, Vives, germà de l'ex-regidor del mateix nom. Va saludar efusivament al senyor Alvarez i amb ell va entrar al despatx de l'alcaldia, on hi havia també el secretari En Claudi Planas i els caps de Negociat senyors Vidal Guardiola, Tenas, Puig Sunyer i Lahoz.

El senyor Puigmarí saludà el senyor Alvarez de la Campa, i el senyor Vila va sostenir una llarga conversa, durant la qual li anava presentant els regidors presents i els que anaven arribant. El senyor Vila dirigí xarxaroses lloances a la intel·ligència, dots de govern i bona voluntat de l'alcaldia nou, dient que per això ja ciutat podrà felicitarse de la seva designació.

El senyor Alvarez de la Campa, aprofitant un moment de lleure, li deixà el senyor Vila, va dir que ell havia estat sorprès amb la designació feta pel Directori, que mai podia pensar en tal càrrec i que s'havia resistit tot el que li havia estat possible a ocupar-lo. Aquí ha vingut portat de la mà del general Llorens, no sé on, però els pels, perquè en els 27 anys que porto de residència a Barcelona, mai havia entrat a la Casa Consistorial. Però ja que hi sóc, procuraré complir el deure; jo que de tota la vida sóc un home de treball, hi posaré tota la meua bona voluntat.

El senyor Vila va respondre la conversa, durant la qual el senyor Puigmarí va fer remarca a l'alcaldia nou de les insignies del càrrec, que retindria un moment a la mà i després les retornà perquè fossin altra volta dipositades a l'armari on habitualment són guardades.

En saludar el general Llorens al senyor Puigmarí, manifestà en alta veu, a tots els concurrents, que aquest senyor s'havia resistit d'una manera terminant que se'l designés per a ocupar en propietat l'alcaldia.

El general Llorens cridà apart el secretari senyor Planas i el presentà al senyor Alvarez de la Campa. El senyor Planas va parlar amb l'alcaldia una bella estona i després anà presentant individualment els caps de Negociat allí presents, fent de cada un el seu cas.

L'alcaldia va saludar-los i els digué que esperava de llur zel i de la seva tendència que col·laborarien amb l'alcaldia a l'estudi i resolució dels importants problemes que afecten la ciutat.

mentrestant havien anat arribant més regidors: els tinent d'alcaldia senyors Amargós i Samos, els regidors senyors Bonastre, Marín, Ramon i Escalona, els quals foren presentats a l'alcaldia pel senyor Vila.

L'alcaldia sortí del despatx particular i passà a la sala de l'alcaldia per a rebre els periòdics que fan informació a Casa de la Ciutat.

Després de les mutals salutacions els manifestà que, com ja podien suposar, poca informació es podria facilitar. Acabó d'arribar fa

pocs minuts aquí i fa 30 hores inscrita al règim obligatori de retirars.

Repetí que en 27 anys que vivia a Barcelona no havia mai posat els peus a aquella Casa Consistorial. Ací he vingut amb tota la bona voluntat a fer tot el que pugui i després Déu dirà.

«Estic absolutament, i a totes hores, a la disposició de vostres per a facilitar-los el compliment de la seva tasca».

Se li preguntà a quina hora podria rebre els periòdics i contestà que no podia fixar-ne cap, perquè no sabia quina hora seria la millor. «Com que jo desconec en absolut la tasca del càrrec que avui comenc, m'estaré a l'alcaldia totes les hores del dia per a suplir amb el treball la manca de pràctica. Després, quan la feina de la ciutat estigui normalitzada, ja miraré de fixar una hora que sigui bona per a vostres i per a mi».

Un periodista li demanà, al davant de tots, la fotografia per a reproduir-la en el periòdico il·lustrat i es va resistir a remetre-la en aquestes moments; dient que d'aquí un quan de temps ja en parlaríem. A l'altre insistí obstinadament i per a li digué que no sabia a quina hora cap, perquè ell s'havia fet retratar molt poc i si en tenia alguna fora amb el vestit militar.

«Oh, és igual — li digué. — No, és que jo vull fugir precissament de tot el que pugui contribuir a pensar que dono caràcter militar a la meua actuació».

El senyor Llorens i el seu ajudant es retiraren i foren acomiadats per l'alcaldia nou, alguns regidors i altres empleats al peu de l'escala.

Retornat el senyor Alvarez de la Campa al seu despatx particular, li fou presentat el senyor Cabestany, director general dels Serveis Tècnics.

Va parlar breus moments amb els regidors i els acomiadà.

El visitant després En Frederic Barceló, director de la Fira de Mostres; En Carlos Muntadas, ex-director i propietari dels Banys d'Alhama d'Aragó, i un alt funcionari de l'Exposició.

A tres quarts d'una sortí de Casa de la Ciutat acompanyat dels senyors Puigmarí i Vila i altres funcionaris, acomiadant-se per retornar a les seves cases.

Després de prendre possessió de l'alcaldia, el senyor Alvarez de la Campa cursà els següents telegrams: «Cap Superior del Palau — Madrid. En prenda possessió de l'alcaldia de Barcelona per Real nomenament li prego de servir-se elevar a S. M. el Rei (q. D. g.) el testimoni del meu més pregon reconeixement per tan alta distinció i l'expressió de la meua ferma i decidida voluntat de servir en les importants càrrecs dels interessos supremes de la ciutat i de la Patria, renovant amb aquest motiu la meua adhesió infrangible a l'autoritat i real família. El saluda atentament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Martínez Andú — Sots-secretari de Governació. Reial ordre nomenant-me alcalde de Barcelona, càrrec del qual acabo de prendre possessió, mereix el meu agrament més sincer per distinció extraordinària que representa. Les responsabilitats del càrrec m'acabaran, però formulo propòsit decidit de treballar amb tota intensitat per a fer-me digne de confiança en mi i de la meua família i de la dels meus conciudadans, que pels seus mèrites i esforços al bé i al profit de la ciutat de Barcelona i al servei dels seus interessos de la Patria, i espero que amb l'eforç de tots i la seva especialíssima ajuda podrà assolir-se tan noble ideal. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

«Primo de Rivera. — President Directori Militar. Acabo de prendre possessió de l'alcaldia de la ciutat de Barcelona per R. O. del nostre august sobirà i proposa del Directori de la seva digna presidència, i em crec en el deure d'agrair immediatament i amb tota sinceritat l'honor de què he estat objecte, testimoniant-li el meu més sincer respecte i la meua plena adhesió a la causa que representa, i al que sóc i val per a cooperar a la magna obra de patriòtica renovació, portant a la ciutat de Barcelona la recta administració que ha d'ésser base de la prosperitat i grandesa de què per tants títols és mereixedora. El seu exemple serà la meua norma. El saluda afectuosament — Alvarez de la Campa, alcalde».

Butlletí internacional

17 d'octubre de 1923

MILLERAND I MASARYK

Mentre a Berlín i a les altres terres alemanyes continuen els aldarulls sangants produïts per les manifestacions tumultuoses dels treballadors sense feina, i a Londres està reunida i celebra les seves sessions la Conferència Imperial, a París és rebut amb totes les honors i tota la cordialitat el President de la República Txecoslovaca, Tomàs Masaryk.

Es evident que, en les circumstàncies actuals d'Europa, aquesta visita té una significació política prou clara. El fet que Masaryk vagi acompanyat de Bènes, el seu Ministre d'Afers Exteriors i l'Ànima de la Petita Entesa, dona encara al seu viatge una transcendència més visible. França cerca el contacte espiritual i diplomàtic amb la Petita Entesa per a totes les eventualitats de l'esdevenidor.

Els discursos dels dos Presidents, Millerand i Masaryk, no han ultrapassat els límits de la discreció protocol·laria. Han sigut, però, prou expressius. Millerand ha repetit, en síntesi, les seves paraules d'Eureux i de Louviers, paraules que insisteixen en la coneguda tesi francesa, exposada aantes voltes per Poincaré en els seus discursos dominicals. Masaryk ha recollit molt discretament la tesi francesa en l'afer de les reparacions i l'ha compartida.

Però si la coincidència entre la tesi exposada per Millerand i la tesi exposada per Poincaré és absoluta, la diferència del to és evident. I el to del discurs de Masaryk ha rimat sense cap dissonància amb el to del discurs de Millerand.

Indica aquesta notòria diferència de to una evolució iminent en l'actitud de França? Les converses iniciades entre Huc Stinnes i el general Degoutte produiran algun resultat pràctic en ordre a la resolució definitiva de l'afer de les reparacions? La crítica situació d'Alemanya ho exigeix imperiosament.

La Petita Entesa té com a objectiu essencial mantenir la pau i l'estabilitat dels països que podrien anomenar-se danubians. Però les convulsions comunistes o els rampells imperialistes d'Alemanya podrien amenaçar ambdues coses. I és per això que Masaryk i Bènes, davant la incertitud de l

Vida marítima i comercial

MOVIMENT DEL PORT

VAIXELLS ENTRATS: Dimarts, dia 15.

Vapor holandès «Mildred», de Nova York, amb càrrega.

Vapor espanyol «Argente», de Cartagena, amb càrrega general i 25 passatgers.

Vapor espanyol «Tirso», de Cartagena, amb càrrega general i 18 passatgers.

Vapor espanyol «Valencia», de València, amb càrrega.

Vapor espanyol «Mallorca», de Palma, amb càrrega general i 18 passatgers.

Vapor noruec «Edda», de Bilbao, amb càrrega.

Vapor espanyol «Mesa», de la mar, amb càrrega.

Vapor espanyol «Jose Maria», de la mar, amb càrrega.

Vapor espanyol «Cataluña», de Girona, amb càrrega general i 25 passatgers.

Vapor espanyol «Trinidad», de Màlaga, amb càrrega general i 18 passatgers.

Vapor alemany «Saxonia», de Màlaga, amb càrrega general.

Vapor italià «El Securo», d'Alexandria, amb càrrega general.

Vapor espanyol «Teresa Tava», de Cartagena, amb càrrega general.

Vapor anglès «Bismarck», de Bilbao, amb càrrega.

VAIXELLS DESPARTATS:

Pailebot espanyol «Vila de Sant Antoni», amb càrrega general, cap a Jiviana.

Pailebot espanyol «Victoria», amb càrrega general, cap a Capdepera.

Veler italià «Theodora S.», en illat, cap a Cagliari.

Pailebot espanyol «Argente», amb càrrega general, cap a Alcanar.

VAIXELLS SORTITS:

Vapor espanyol «Edu», amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol «Capità Segarra», en illat, cap a València.

Vapor espanyol «Cabo Serrat», amb càrrega general, cap a Bilbao i Escaló.

LA CONFERENCIA D'EN JOAN MIQUEL I CUSÓ

Al Foment del Treball don Joan Miquel i Cusó una conferència agrícola, desenvolupant el tema «El nostre programa de reconstrucció agrícola», constituint el celebrat el primer d'una sèrie que els elements agraris han organitzat i que tindran lloc als principals centres econòmics d'Espanya, per a intentar incorporar en una immediata labor de govern les solucions adoptades pels nostres organismes agraris en Assemblees i Congressos Agrícoles als grans problemes de l'economia agrícola.

El conferenciant començarà dient que no es concep un Estat poderós sense una agricultura pròspera i florida, i que la independència política d'un país està en relació directa de la seva independència econòmica. Estudiant les grans causes que produeixen el nostre endarreriment econòmic que mediatitzen i detenten la nostra sobirania.

Seguidament tractarà del problema ferroviari espanyol dient que tot el nostre desenvolupament econòmic depèn avui de la seva solució, puix ella és base i supòsit forçós de la de tots els altres problemes d'ordre econòmic que ha de resoldre Espanya, i és de necessitat imperiosa i urgentíssima donar-li una solució per permetre posar en relació la nostra potència de producció.

Digué que el problema ferroviari espanyol es presenta en forma tal que les companyies concessionàries de les principals línies que serveixen els grans corrents del tràfic espanyol, no tenen la capacitat financera necessària per a realitzar les considerables transformacions i ampliacions que són absolutament indispensables.

Estudia les diverses solucions que s'han proposat per a resoldre el problema ferroviari espanyol, acceptant la que proposa el recat de les grans línies perquè l'Estat en servei que li sigui propi però a cap les obres necessàries i estableixi el règim d'exploatació que estimi més convenient a l'interès públic.

A continuació tracta del problema de l'expansió comercial, afirmant que en el terreny de les realitats cap Estat pot viure d'una manera absoluta econòmicament isolada dels altres. Espanya necessita fomentar la seva exportació i afavorir la necessària importació estrangera, però el gran secret consisteix a establir aquesta indispensable relació econòmica amb aquells països les necessitats dels quals es compensen reciprocament i on les bases d'intercanvi desconsentint equitativament damunt principis de mútua conveniència.

La producció espanyola precisa de Tractats de Comerç, però cap ciutadà podrà sol·licitar del seu Govern cap actuació si no existeix la seguretat absoluta que els Tractats de Comerç que es concerta en afavorir la indispensable importació estrangera, fomentaran també la nostra exportació.

Digué que com que Espanya el seu règim d'expansió comercial ha estat confeccionat per la seva diplomàcia política, que no sempre uneix la competència a la bona disposició, i no pels bons productors, precisa una ràpida revisió dels dits productors per a corregir molts errors i no poques imperfeccions.

Creu que les fórmules emprades de protecció o lliure canvi s'hauran de substituir per la paraula ciutadana, que en el terreny econòmic vol dir règim duaner o hermèticament tancat o lliure sense cap restricció, segons siguin les conveniències i necessitats generals del país.

Assenyalà la missió de la producció i de la Banca com a complement indispensable de col·laboració, sense la qual era nul·la i sense efecte qualsevol han d'orientar obra de Govern. S'ocupa de les tres formes diverses amb que es manifesta el crèdit agrícola, segons sigui hipotecària, prendària o personal la garantia que s'ofereixi, dient que el crèdit agrícola amb garantia hipotecària únicament pot desenvolupar-lo entre nosaltres, amb probabilitats d'èxit, el Banc Hipotecari d'Espanya, pel privilegi que té de l'encàrrec de cedir les hipotecàries al portador, la concessió del qual poden les Corts espanyoles anul·lar o modificar si entenen que el dit Banc no compleix la missió tutelar i de protecció a l'agricultura, per la qual cosa se li va concedir tan grans privilegis.

El crèdit agrícola amb garantia prendària l'han resol els nostres Síndicats agrícoles, molins olífers, etc., els quals han posat lliure mercaderia de dipòsit de productes agrícoles, pocs emetre, a l'empar dels articles 193 i següents del vigent Codi de Comerç, els reguards de propietat i de garantia o Warrant agrícola, mobilitant així una riquesa immensa que avui no tenia més valor que el seu preu de venda.

El crèdit agrícola amb garantia

personal el tenen establert les nostres Corts rurals, mereixent els més xarxosos elogis per la missió social i econòmica que realitzen als pobles.

Tractà extensament de la reforma del règim tributari espanyol; del problema de l'agremiació forosa; de l'estabilitat dels productes agrícoles mitjançant l'assegurança obligatòria amb llibertat de contractació; de la declaració de col·lita i gules de circulació; repoblació forestal i mercat interior.

Dalt l'estat presidencial prengueren seient, entre altres, els senyors següents: En J. Barceló i En J. Talaball, director i vocal de la Junta Directiva de la Fira de Mostres de Barcelona; En Lluís San José Cano, delegat oficial a Espanya de la Fira de Praga; En Francesc Saura, president de la Unió de Viticultors de Catalunya; En Faustí Simó, vicepresident de la dita Unió; En Joan Parellada de Navean, ex-conseller regional de la dita Unió; En Ramon del Sol, vice-president del Consell de Govern dels Magatzems de dipòsit de productes agrícoles; En Melcior Escoté; En Josep Solé i En Rafael Fuster, president, tresorer i secretari del Sindicat de Vendrell; En Antoni Solent, En Pere Cases i En Joan Múndio, president, vicepresident i secretari del Sindicat Agrícola denominat Sindicat Celler de Ripoll; En J. Aguilera Alcalde, de Rubí; En J. Montmany, ex-alcalde de Rubí; En Gervasi Escayol i En Jaume Lluell, president i vocal del Celler Cooperatiu de Rubí; En Josep Bigorda, president del Sindicat Agrícola d'Ullastrell; En Miquel Allibau, delegat de la U. V. C. a Vilanova; En Josep Coca i Tori i En Jaime Olivella i Busquets, regidors i en representació de l'Ajuntament de Sant Quintí de Mediona; En Josep Brunet Playà, vice-president del Sindicat Agrícola de Pont de Vilomara; En Tomàs Parellada i En Simó García, del Sindicat Agrícola de Terrassa; En Tomàs Domènech, secretari del Sindicat Agrícola de Sant Guig de Vilatorrada, etc.

AVIS ALS ADOQUERS

La Federació d'Ultramarins, Quinquenars i Similars ha arribat a tots els seus associats, que ha rebut ordres molt serioses de la Inspecció General del Timbre, sobre la imprescindible obligació que tenen els seus industrials de fixar un segell mòbil de 10 cèntims en cada envàs, paquet o ampolla que hi hagi alguna indicació de fabrica o procedència; de la qual obligació serà exigida l'exacte compliment per als inspectors.

EL GREMI DE TAVERNERS

La Confederació Gremial Espanyola la està organitzant una Assemblea que se celebrarà a Madrid els dies del 12 al 15 del vinent mes de novembre.

El Gremi de Taverners de Barcelona podrà partir en la dita Assemblea enviant una representació.

Els termes que la dita entitat presentarà a l'aprovació de l'Assemblea, entre altres, són els següents:

«S'impugna que se suprimeixin tots els tributs que de l'Estat i Municipi pesen sobre els articles de primera necessitat».

«Es indispensable el reconeixement de la propietat industrial i comercial».

Sobre la venda ambulants i clandestina de vins. — Tributs que han de satisfer.

S'impugna la barrera del gas i de l'electricitat.

Al mateix temps, la delegació del Gremi de Taverners de Barcelona ha presentat en totes les pàrroques que tractin d'assumpes que afectin a la classe.

MINI D'ALUMINI

Dia 13 d'octubre de 1923

En pole de color natural, a 145 pessetes els 100 quilos, despatxat en el magatzem de Barcelona.

En pasta de color gris, a 345 pessetes els 100 quilos, despatxat en el magatzem de Barcelona.

FARRATGES

Dia 13 d'octubre de 1923

Alfals d'Urgell de primera classe, a 22 pessetes els 100 quilos.

Alfals d'Urgell de segona classe, a 16 pessetes els 100 quilos.

Palla d'Urgell, a 4250 pessetes els 100 quilos.

Palla del país, a 1250 pessetes els 100 quilos.

NOVA ORLEANS

Dia 13 d'octubre de 1923

Disponibles:

	Tassa anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tassa
Disponible	17.15	00.00	17.07	00.00
Gener	16.12	16.09	15.99	00.00
Març	15.87	15.86	15.75	00.00
Maig	15.62	15.42	15.51	00.00
Juliol	15.25	15.22	15.14	00.00
Octubre	16.80	16.78	16.67	00.00

ALEXANDRIA

Dia 13 d'octubre de 1923

	Desembre	Febrer	Junel	Tassa anterior	Obriment avui	Tassa
Futurs Ashmouni	31.20	31.30	Nbre.	17.53	00.00	00.00
Gener	31.20	31.30	Gener	17.60	00.00	00.00
Sekellarid	34.45	35.10				

NOVA YORK

Dia 13 d'octubre de 1923

	Tassa anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tassa
Disponible	30.45	00.00	00.00	00.00
Gener	29.82	29.70	29.63	00.00
Març	28.80	28.80	28.69	00.00
Maig	28.87	28.80	28.63	00.00
Octubre	29.98	00.00	00.00	00.00
Desembre	29.40	29.23	29.66	00.00

NOVA ORLEANS

Dia 13 d'octubre de 1923

	Tassa anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tassa
Disponible	29.25	00.00	00.00	00.00
Gener	23.72	00.00	00.00	00.00
Març	23.67	00.00	00.00	00.00
Maig	23.50	00.00	00.00	00.00
Octubre	23.13	00.00	00.00	00.00
Desembre	23.93	00.00	00.00	00.00

Palla curta d'Aragó, a 13 pessetes els 100 quilos.

Palla per a embalatge, a 13 pessetes els 100 quilos.

Palla per a omplir mofegues, a 14 pessetes els 100 quilos.

Tot per l'estació de Barcelona.

ADOBES

Dia 13 d'octubre de 1923

(Informació de la casa J. Espinas, de Barcelona)

Superfosfat d'os de 18/20 d'àcid fosfòric i mig de nitrogen, a 15 pessetes els 100 quilos.

Superfosfat de calç de 18/20 per 100 d'àcid fosfòric soluble, a 12 pessetes els 100 quilos.

Superfosfat de calç de 16/18 per 100 d'àcid fosfòric soluble, a 11 pessetes els 100 quilos.

Superfosfat de calç de 13/15 per 100 d'àcid fosfòric soluble, a 9 pessetes els 100 quilos.

Sulfat d'amoniac de 20/21 per 100 de nitrogen, a 54 pessetes els 100 quilos.

Nitrat de sosa de 15/16 per 100 de nitrogen, a 45 pessetes els 100 quilos.

Sulfat de potassa de 90/93 per 100, equivalent a 42/50 potassa pura, a 31 pessetes els 100 quilos.

Clorur de potassa de 80/85 per 100, equivalent a 50/51 potassa pura, a 29 pessetes els 100 quilos.

Materia orgànica còrnia natural de 10/11 per 100 de nitrogen i 2/3 d'àcid fosfòric, a 40 pessetes els 100 quilos.

Nitrogen Sant Jordi 8/10 per 100 de nitrogen, a 35 pessetes els 100 quilos.

Producte fosfatat Sant Jordi, a 60 pessetes els 100 quilos.

Sofres

Sofre Sant Jordi 98/100 per 100, a 12/50 pessetes els 40 quilos.

Sofre Sant Jordi extra 91/98 per 100, a 14 pessetes el sac de 40 quilos.

Sofre precipitat (gris), a 7 pessetes el sac de 40 quilos.

Sofre sublimat (flor), a 19 pessetes el sac de 50 quilos.

Sofre de terrós, a 28 pessetes els 100 quilos.

Sofre en canó, a 45 pessetes els 100 quilos.

COLONIALS

Dia 13 d'octubre de 1923

Sucre. — No han pogut variar els preus del dit article, cotitzant-se per al consum com següent:

Mel, de 166 a 168 pessetes els 100 quilos.

Tenidat, de 178 a 180 pessetes.

Centrífuga de remoltxa, de 175 a 177 pessetes.

Trenat clar, de 180 a 182 pessetes.

Blanquets, 170 pessetes.

Grans superiors, 200 pessetes.

Blanques de primera refina, de 210 a 212.

Torrós P. G. d'Aragó, de 212 a 214 pessetes.

Torrós P. G. d'Andalusia, de 215 a 217 pessetes.

Pilons, de 214 a 216 pessetes.

Tallat, de 225 a 230 pessetes.

Cafès. — Segueixen augmentant els preus d'aquest gra, podent-se indicar per al consum com següent:

Moka legítim, de 610 a 620 pessetes els 100 quilos.

Semi Moka Harrar i africans, de 590 a 600 pessetes.

Puerto Rico Caracillo, de 635 a 645 pessetes.

Puerto Rico Yauco especial, de 640 a 650 pessetes.

Puerto Rico Yauco superior, de 620 a 630 pessetes.

Puerto Rico Hiscenda, de 570 a 580 pessetes.

Caracac descafeinat i similars, de 480 a 500 pessetes.

Trillats extra, de 530 a 560 pessetes.

Puerto Cabello i corrents, de 545 a 550 pessetes.

Palemberg, de 500 a 510 pessetes.

Pasilles, de 465 a 475 pessetes.

Ocaus. — Els preus per al consum són:

Guayaquil Arriba, de 410 a 420 pessetes els 100 quilos.

Guayaquil Balao, de 395 a 400 pessetes.

Fernando Poo de primera, de 330 a 340 pessetes.

Fernando Poo de segona, de 315 a 325 pessetes.

Fernando Poo de tercera, de 300 a 310 pessetes.

Fernando Poo de quarta, de 285 a 295 pessetes.

Caracac de primera, de 510 a 540 pessetes.

Caracac de segona, de 480 a 490 pessetes.

Canyelles. — Cellan extra, a 825 pessetes.

MERCAT D'OLIS

Dia 13 d'octubre de 1923

(Associació Gremial de Negociants d'oli de Barcelona)

Oli d'oliva

Corrent bo (46 duros carga), a 300 pessetes els 100 quilos.

Superior (47 duros carga), a 204/24 pessetes els 100 quilos.

Classe fina (53 duros carga), a 239/13 pessetes els 100 quilos.

Classe fina extra (63 duros carga), a 273/91 pessetes els 100 quilos.

Mercat retrat davant la probable tassa de l'oli.

Oli de pinyola

De color verd de primera, de 128/00 a 122/00 pessetes els 100 quilos.

Groc de primera, de 135 a 140 pessetes els 100 quilos.

Groc de segona, de 122 a 127 pessetes els 100 quilos.

(Sense envàs), a 135 pessetes.

Mercat sostingut.

Oli de coco

Blanc (amb envàs), a 168 pessetes els 100 quilos.

Cochin, a 218 pessetes els 100 quilos.

Palma, a 190.

Preus fermes.

Oli de llins

Cru, a 195 pessetes els 100 quilos.

Cuit, a 203 pessetes els 100 quilos.

Incolor, a 225 pessetes els 100 quilos.

En caixes, vuit pessetes més els 100 quilos.

Mercat animat.

Oli de cacahuet

Corrent industrial (amb envàs), a 150 pessetes els 100 quilos.

Refinat comestible (sense envàs), a 155 pessetes els 100 quilos.

Continuen els preus elevats.

Han arribat a l'estació del Morrot: 5 vagons d'oli andalusí i 1 d'oli del país.

Arribades de la setmana.

Han quedat a l'estació dos vagons d'oli.

Per mar, han arribat 34 vagons d'oli andalusí.

MERCAT VINICOLA DE BARCELONA

Dia 13 d'octubre de 1923

(Informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes i Exportadors de vins de Barcelona)

Torrós per gran i botellot i mercaderia posada al celler del coller:

Penedès: blanc, a 155 pessetes; negre, a 160 pessetes.

Camp de Tarragona: blanc, a 150 pessetes; negre, a 165 pessetes.

Conca de Barberà: blanc i negre, a 165 pessetes.

Peníscola: blanc, a 165 pessetes; negre, a 160 pessetes.

Urgell: blanc, a 145 pessetes; negre, a 150 pessetes.

Mistela blanca, a 255 pessetes.

Mistela negra, a 250.

Prims de vi vell.

(Prohibida la reproducció si no s'esmenta la procedència.)

OCAUS

Dia 13 d'octubre de 1923

Completa paralización del mercat, per esperar els compradors de la primera arribada de campanya de Fernando Poo, que està en camí i que es creu que arribarà amb tones per a Barcelona i el Nord d'Espanya.

Cotitzem nominalment:

Fernando Poo extra, 335 pessetes.

Fernando Poo superior, a 330 pessetes.

Fernando Poo corrent bo, a 320 pessetes.

Fernando Poo corrent baix, a 315 pessetes.

Caracac extra Sant Felip, torrat, a 570 pessetes.

Caracac natural, a 475 pessetes.

Guayaquil Arriba epoca, a 410 pessetes.

Guayaquil Balao, a 395 pessetes.

Per quillo, drets de Duana pagats.

MERCAT DE BARCELONA

Dia 13 d'octubre de 1923

Cotització oficial dels preus corrents de cereals i altres articles facilitada per la Junta Sindical del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa de la Plaça de Barcelona:

Blat Candel de Castella, de 40 a 43 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Blat xelxa, de 41 a 41/50 pessetes els 100 quilos, sobre vagó d'origen.

Blat de la Manxa Candel, de 40 a 41/50 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Blat d'Extremadura blanquet, de 37/50 a 28 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Blat d'Extremadura Cruher, de 38/50 a 29/50 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Promedi del preu del blat de Castella, a 41/75 pessetes els 100 quilos.

Farrines: Elaboració per cilindres: Extra blanca superior, de 61 a 62 pessetes els 100 quilos; extra blanca corrent, de 60 a 61; segones, a 58/50; tercers, a 57/50; quarts, a 56/50.

Arros: Benlloch zero, de 55 a 56 pessetes els 100 quilos; Benlloch flor, de 58 a 59; Benlloch selecte, de 60 a 61; Benlloch matissat, de 59 a 60; bomba pur corrent, de 58 a 59; bomba pur superior, de 113 a 114.

Arros de Vinaròs vell, a 29/25 i noves, a 24/61 pessetes els 100 quilos; rogues velles, a 20/23; de Mallorca, velles, a 15/47; d'Eivissa, velles, a 15/47; de Tarragona velles, a 20/23 i noves, a 24/61; de València, a 20/23; de Níjre, a 20/20; de Tortosa, a 19/91; de Gandia, a 21/42.

Despelles: de segó, a 571 pessetes els 100 quilos; de segoneta, a 678; de segoneta menut, a 592.

Escalota de Sevilla, a 60 pessetes els 100 quilos; estrangera, de 53 a 57 pessetes.

Civada d'Extremadura nova, de 30/50 a 31 Pies, els 100 quilos de l'Argentina disponible, de 29/50 a 30/50; d'Andalusia nova roja, de 30/50 a 30/50.

Vegetals: de Bulgària, de 44 a 45 pessetes els 100 quilos; de Navarra, a 70; de Califòrnia, a 51 a 55; de Malaga rodones, de 36/50 a 37/50; de Malaga Canelles, de 45 a 46.

Ordi d'Extremadura nova, de 30/50

Cellan número 1, a 730 pessetes.

Cellan número 2, a 710 pessetes.

Cellan número 3, a 690 pessetes.

Cellan número 4, a 670 pessetes.

Xina, a 545 pessetes.

Rasures de Cellan, a 460 pessetes.

Pessetes els 100 quilos.

Pobres. — Singapur blanc, a 710 pessetes.

Singapur negre, a 670 pessetes.

Penang i Tellicherry, a 650 pessetes.

Tabaco o Jamaica, a 530 pessetes.

Pessetes els 100 quilos.

Clavetes espanyols. — Classe superior, a 980 pessetes els 100 quilos.

Destillats, a 585 pessetes.

Aquests preus s'entenen per quillo net i drets de Duana pagats.

MERCAT D'OLIS

Dia 13 d'octubre de 1923

(Associació Gremial de Negociants d'oli de Barcelona)

Oli d'oliva

Corrent bo (46 duros carga), a 300 pessetes els 100 quilos.

Superior (47 duros carga), a 204/24 pessetes els 100 quilos.

Classe fina (53 duros carga), a 239/13 pessetes els 100 quilos.

Classe fina extra (63 duros carga), a 273/91 pessetes els 100 quilos.

Mercat retrat davant la probable tassa de l'oli.

Oli de pinyola

De color verd de primera, de 128/00 a 122/00 pessetes els 100 quilos.

Groc de primera, de 135 a 140 pessetes els 100 quilos.

Groc de segona, de 122 a 127 pessetes els 100 quilos.

(Sense envàs), a 135 pessetes.

Mercat sostingut.

Oli de coco

Blanc (amb envàs), a 168 pessetes els 100 quilos.

Cochin, a 218 pessetes els 100 quilos.

Palma, a 190.

Preus fermes.

Oli de llins

Cru, a 195 pessetes els 100 quilos.

Cuit, a 203 pessetes els 100 quilos.

Incolor, a 225 pessetes els 100 quilos.

En caixes, vuit pessetes més els 100 quilos.

Mercat animat.

Oli de cacahuet

Corrent industrial (amb envàs), a 150 pessetes els 100 quilos.

Refinat comestible (sense envàs), a 155 pessetes els 100 quilos.

Continuen els preus elevats.

Han arribat a l'estació del Morrot: 5 vagons d'oli andalusí i 1 d'oli del país.

Arribades de la setmana.

Han quedat a l'estació dos vagons d'oli.

Per mar, han arribat 34 vagons d'oli andalusí.

MERCAT VINICOLA DE BARCELONA

Dia 13 d'octubre de 1923

(Informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes i Exportadors de vins de Barcelona)

Torrós per gran i botellot i mercaderia posada al celler del coller:

Penedès: blanc, a 155 pessetes; negre, a 160 pessetes.

Camp de Tarragona: blanc, a 150 pessetes; negre, a 165 pessetes.

Conca de Barberà: blanc i negre, a 165 pessetes.

Peníscola: blanc, a 165 pessetes; negre, a 160 pessetes.

Urgell: blanc, a 145 pessetes; negre, a 150 pessetes.

Mistela blanca, a 255 pessetes.

Mistela negra, a 250.

Prims de vi vell.

(Prohibida la reproducció si no s'esmenta la procedència.)

OCAUS

Dia 13 d'octubre de 1923

Completa paralización del mercat, per esperar els compradors de la primera arribada de campanya de Fernando Poo, que està en camí i que es creu que arribarà amb tones per a Barcelona i el Nord d'Espanya.

Cotitzem nominalment:

Fernando Poo extra, 335 pessetes.

Fernando Poo superior, a 330 pessetes.

Fernando Poo corrent bo, a 320 pessetes.

Fernando Poo corrent baix, a 315 pessetes.

Caracac extra Sant Felip, torrat, a 570 pessetes.

Caracac natural, a 475 pessetes.

Guayaquil Arriba epoca, a 410 pessetes.

Guayaquil Balao, de 395 a 400 pessetes.

Per quillo, drets de Duana pagats.

MERCAT DE BARCELONA

Dia 13 d'octubre de 1923

Cotització oficial dels preus corrents de cereals i altres articles facilitada per la Junta Sindical del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa de la Plaça de Barcelona:

Blat Candel de Castella, de 40 a 43 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Blat xelxa, de 41 a 41/50 pessetes els 100 quilos, sobre vagó d'origen.</

BARRERES I INFORMACIONS

PENINSULA

EL NOMENAMENT D'ALCALDE DE BARCELONA

Madrid, 17, 2 tard.

El text del Decret nomenant alcalde de Barcelona a don Francesc Alvaré de la Campa, diu així: A tenor de l'article cinquè del Real Decret del 30 de setembre últim, en relació amb el 49 de la llei municipal, i el tercer de la del 5 de juliol de 1898, vine en nomenar alcalde president de l'Ajuntament de Barcelona a don Ferran Alvaré de la Campa, veí de la dita ciutat.

Donat al Palau el 16 d'octubre de 1923. — Alfonso. — El president del Directori militar: Miquel Primo de Rivera Orbaneja.

PRORROGA DEL TRACTAT AMB ELS ESTATS UNITS

El general Primo de Rivera ha comunicat aquest matí oficialment a l'ambaixador dels Estats Units que queda prorrogat per sis mesos el tractat comercial entre ambdós països, el venciment del qual estava assenyalat en la data del 5 de novembre.

TELEGRAMS OFICIALS

A la Presidència han facilitat els següents telegrams:

El governador de la Corunya comunica que fins a la data han estat detinguts i ingressats a la presó, per irregularitats constitutives de delicte començat, l'alcalde, el secretari, el depositari i el receptor de l'Ajuntament de Zas; l'alcalde i el depositari de Corcubion; el secretari de Laruja i el secretari del jutjat municipal de Xabier; i coaccions i amenaces a l'Ajuntament.

El governador de Vitoria comunica que a les quatre de la matinada del dia 14 descarriaren tres vagons a l'estació del ferrocarril, sense que ocorreguessin desgràcies personals.

LA GASETA

La Gasetta publica: Real Decret del Directori disposant que es substitueixi pel que es publicaven els articles 59 i 60 dels arxans consulars aprovats amb caràcter provisional pel del 21 de febrer de 1923.

Real Decret adreçant a la societat anònima Arús Garí, de Barcelona, l'arrendament de les salines de Torrevella i La Mata, a la "provincia" d'Alacant.

Real Decret declarant cessants els professors de l'Escola de Ceràmica Artística d'aquesta Cort que es mencionen, i disposant que per la Direcció de l'Esmentada Escola s'eleui amb urgència al Directori d'Instrucció pública proposta del nou professorat en substitució del que queda cessant.

Altra circular donant disposicions encaminades a evitar els dubtes o incomoditats interpretacions que s'haurien produïdes en tractar de complir l'article primer de la Llei Orgànica del 17 de setembre últim, referent a l'assistència dels funcionaris públics a l'horari d'oficina.

BASE NAVAL SUPRIMIDA

Pontevedra. — Per raons d'economia s'ha suprimit pel Directori militar la base naval del ram de Marina, la qual fou creada fa alguns anys.

UNA DETENCIÓ

Sevilla. — La setmana anterior fou detingut el periodista Joaquim Quirónes.

Aclarit l'assumpte al Jutjat fou posat en llibertat, i el director del diari a la redacció del qual pertany el senyor Quirónes, rebé explicacions satisfactòries.

Inopinadament tornà a ésser detingut i conduït al Jutjat el citat periodista, per la guàrdia civil.

Aquesta nova detenció fou perquè per negligència, no s'havia comunicat a la guàrdia civil l'anul·lació de la primera ordre.

SEGON COMANDANT DE MARINA DE BARCELONA

Madrid, 17, 4 1/2 tard.

En les Reials Ordres de Marina facilitades avui a la Presidència figura la del nomenament de segon comandant de la "provincia" marítima de Barcelona a favor del capità de fragata de l'escala de terra, don Eugeni Pasquín.

CONFERENCIA D'EN BERGAMIN

Al Centre d'Instrucció Comercial donà avui una conferència, sobre el tema "Missió del comerç en aquests temps, en sa doble funció econòmica i social", l'ex-ministre conservador senyor Bergamin.

Considera el conferenciant que és llei providencial que els pobles no es bastin amb llurs productes. Això obliga a rompre un isolament sàlvic, amb la qual cosa es creen vincles materials que unexen la humanitat.

D'aquí prové la magna influència social del comerç.

Excoï o nixí fou l'flux que en la història deixà el pas dels creuats pels camins que conduïen als Sants Llocs. Sols els renaixements de comerciants d'aquells exèrcits de la fe anaren posant els fonaments d'un intercanvi d'afectes i interessos que malgrat els segles transcorreguts encara perdura.

En l'actualitat, qui pot negar la preponderància del comerç?

Entenent així, ha concedit la humanitat les més altes distincions als creadors o difusors de riquesa.

El senyor Bergamin es mostra partidari d'escómetre una reforma en el nostre sistema parlamentari. Si abans — diu — no he fet aquesta afirmació ha estat perquè podria creure's que adulava els poders l'abast dels quals comença per desconeixer.

A Espanya, la monarquia, en resultat, mai no tingué caràcter absolut, i fou sempre representativa. Les Corts espanyoles foren constituïdes per estaments i en aquest precedent històric s'ha de fundar la reforma que ara s'anuncia.

Les Cambres de Comerç han de ve-

riar també llur organització; i així podran els dits organismes tenir llurs representants que, com els de les Cambres d'Agricultura i de la Indústria, ultra la personal representació a la Cambra popular, han de tenir llur representació col·lectiva en la part permanent del Senat.

Tant se val que els homes que ocupin els escons del Parlament vagin a defensar llurs propis interessos, perquè aquesta és la finalitat de les Corts; la defensa dels interessos legítims de la nació.

El comerç ha d'intervenir directament en la governació de l'Estat. Per això — afegeix — estic disposat a ajudar-vos, si algun dia em són perdonades les meves culpes, encara que per al perdó el que primerament es necessita és el penediment, i jo no estic penedit del que he fet.

Advoca per una confederació espanyola d'Espanya amb Amèrica i Portugal, però no a base de llibres discursos, sinó de relacions comercials.

Advoca també perquè es doni a les carreteres diplomàtica i consular un sentit més comercial, a fi que diplomàtics i consuls puguin servir de guia als agents comercials.

No és partidari de les primes d'exportació, perquè agreujarien la situació del Tresor.

Convé — afegeix — distingir entre el mercader i el comerciant. En els mercaders de la nostra Bíblia els vinculava la mala fe i l'engany. Per això el Diví Mestre els llença del temple. El comerciant, pel contrari, és l'home de recta consciència i alt sentit patriòtic, disposat sempre a portar el benestar al seu país, i a la riquesa, el més positiu vincle de la civilització i del progrés.

Acaba el seu discurs oferint-se als comerciants per a defensar llur causa, no — diu — com a ex-ministre, sinó com advocat i com a catedràtic mercantil.

El senyor Bergamin fou molt aplaudit.

A LA PRESIDENCIA

Madrid, 17, 5 1/2 tard.

Prop de dos quarts de cinc han arribat a la Presidència els carregats dels despatx dels ministeris d'Estat, Treball i Finances, i l'enginyer senyor Torres Quevedo.

A tres quarts de cinc ha arribat, amb un dels seus ajudants, el general Primo de Rivera, lliurant-se a durs parlaments, abans d'agafar l'ascensor.

EL BANC D'ESpanya

«El Imparcial» examina el balanç del Banc d'Espanya, del qual es dedueix el següent:

Els comptes de crèdit i préstecs han augmentat en un mes i mig, 102 milions.

En dos mesos han baixat els comptes corrents 77 milions.

El compte de Tresoreria, de 13 d'octubre, 136 milions.

En dos mesos i mig ha augmentat el nombre de bitllets en circulació, 161 milions.

L'AJUNTAMENT DE MADRID

Entre els diferents pressupostos en la sessió de l'Ajuntament d'aquest matí, en figura un en el qual es denuncia el mal estat en què es troben els serveis de les cases de socors, on, malgrat comptar amb personal suficient, no es presta la necessària assistència a les persones que sofreixen accidents que requereixen una ràpida intervenció mèdica.

L'alcalde ha ofert interessar-se en l'assumpte.

Ha dit, després, el senyor Alcocer que havia ordenat que es faci una visita d'inspecció a les vaqueries establertes a Madrid, per tal de tancar les que no reuneixin les condicions higièniques necessàries.

ELS AJUNTAMENTS DE LA "PROVINCIA" DE MURCIA

Múrcia. — Segueixen enviant-se comissions inspectores als Ajuntaments de la provincia.

A Mazarrón arribaren els delegats del governador, que són un capità i dos tinentes del regiment de Sevilla.

Cap a Barrocho han sortit dos capitàs de la comandància de Cartagena.

El jutge de Cartagena, senyor Montero, ha decretat el processament de l'alcalde, dels regidors i del secretari, senyor Bruno, de l'Ajuntament de Fuente del Alamo.

Es nega la llibertat sota fiança a Bruch i a altres, per falta de seguretat sobre seus greus responsabilitats.

Corunya. — El tinent de la Guàrdia civil encarregat d'informar sobre les denúncies formulades contra l'Ajuntament de Buján, telegrafia al general governador comunicant-li que, comprovades les denúncies, havia detingut el secretari del municipi Josep Gandia, el qual, es posa repentinament malalt i queda sota la custòdia de l'alcalde i al disposició del jutjat d'Instrucció d'Ordres.

De Bergadon comuniquen que, comprovada la denúncia sobre irregularitats, han estat posats a disposició del jutjat d'Instrucció de Belanços el jutge municipal Joan Zapata i el secretari de l'Ajuntament Ramon Autran.

A disposició del governador ingressa a la presó el receptor de contribucions de l'Ajuntament de Cambre, Vicens Serna Valera.

Madrid, 17, 6 1/2 tard.

L'ex-ministre senyor Rodríguez de Viguera, s'ha encarregat de la defensa del general Navarro.

Aviat es veurà la causa contra el general Cavallanti.

La causa contra el general Berenguer no es podrà veure fins al mes de març.

SENTENCIA APROVADA

El capità general ha aprovat la sentència recaiguda en Consell de guerra contra dos cornetes del regiment de León.

Se'ls condemna a vuit anys de presó militar correccional, amb accessòries, expulsió de l'exèrcit i un mes d'arrest per sortir del quarter sense permís dels seus superiors.

REIALS ORDRES DE MARINA

Disposant que en lliurar el nomenament de lavis de guerra "Urania" el capità de navili don Josep González i González passi destinat a cap del primer negociat de la tercera secció

LA SENYORA

Josepa Albareda Alemany

vídua de Campmany

ha lliurat la seva ànima a Déu a l'edat de 79 anys

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afilits fills Josep, Carme, Amàlia, Rosa, Francisca i Ignàcia, fills polítics Elissa Comas, Jaume Cardis, Manuel Rius, Josep Costa, August Colom i Sebastià Mestre, nets, germans polítics, nebots, cosins i parents tots, en assabentat de tan sensible pèrdua els amics i coneguts, els preguen que la tinguin present en llurs oracions i se serveixin conèixer a la casa mortuòria, demà, dijous, a dos quarts de deu, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial i d'allí a sa darrera estada, com als funerals que tot seguit se celebraran a la mateixa església.

Molins de Rey, 17 d'octubre de 1923.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Generalitat

VISITES

Han complimentat el senyor Vallès i Pujals el senyor Rull, del Patronat de l'Escola Industrial; l'ex-diputat a Cortes senyor Palat i Barba, i l'ex-diputat de la Mancomunitat, senyor Nolla.

COMISSIO PROVINCIAL

La Comissió provincial ha despatxat els següents assumptes:

Recurs d'alçada interposat per don J. Puig, contra la providència de l'Ajuntament de Viladecans, per la qual se'l suspengué del càrrec de secretari d'aquella Corporació municipal.

Proveïment d'una placa de mossos de primera del Cos d'Esquadres de Barcelona.

Exempció de subhasta, sol·licitada per l'Ajuntament d'aquesta ciutat, per a executar, mitjançant concurs, obres al Palau de Belles Arts, consignades en pressupost per 988.502,70 pessetes.

Renúncia del càrrec de president de la Junta Administrativa de l'anex de Pujalt, formulada per don Andreu Padró Vall.

Informe al senyor Governador, referent al recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre generadors de vapor, transformadors i motors elèctrics, consignat en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per a l'actual exercici econòmic.

Idem id. en el recurs de la mateixa naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Generalitat

VISITES

Han complimentat el senyor Vallès i Pujals el senyor Rull, del Patronat de l'Escola Industrial; l'ex-diputat a Cortes senyor Palat i Barba, i l'ex-diputat de la Mancomunitat, senyor Nolla.

COMISSIO PROVINCIAL

La Comissió provincial ha despatxat els següents assumptes:

Recurs d'alçada interposat per don J. Puig, contra la providència de l'Ajuntament de Viladecans, per la qual se'l suspengué del càrrec de secretari d'aquella Corporació municipal.

Proveïment d'una placa de mossos de primera del Cos d'Esquadres de Barcelona.

Exempció de subhasta, sol·licitada per l'Ajuntament d'aquesta ciutat, per a executar, mitjançant concurs, obres al Palau de Belles Arts, consignades en pressupost per 988.502,70 pessetes.

Renúncia del càrrec de president de la Junta Administrativa de l'anex de Pujalt, formulada per don Andreu Padró Vall.

Informe al senyor Governador, referent al recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre generadors de vapor, transformadors i motors elèctrics, consignat en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per a l'actual exercici econòmic.

Idem id. en el recurs de la mateixa naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Idem id. en el recurs interposat per don Eusebi Bertrán i Serra, contra l'arbitri sobre telers, fusos i batans, inclosos en el pressupost municipal ordinari de Manresa, per al corrent exercici econòmic.

Idem id. en el recurs d'igual naturalesa, interposat per don Francesc Pons Pla.

Idem id. en el recurs de la pròpia naturalesa que els indicats, formulat per don Jaume Sitges Riera.

Generalitat

VISITES

Han complimentat el senyor Vallès i Pujals el senyor Rull, del Patronat de l'Escola Industrial; l'ex-diputat a Cortes senyor Palat i Barba, i l'ex-diputat de la Mancomunitat, senyor Nolla.

COMISSIO PROVINCIAL

La Comissió provincial ha despatxat els següents assumptes:

Recurs d'alçada interposat per don J. Puig, contra la providència de l'Ajuntament de Viladecans, per la qual se'l suspengué del càrrec de secretari d'aquella Corporació municipal.